

ספר הזוהר

מהתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר פשעה (השווה מאה מליון שנה) ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
ויקיים בזה מצות ענג שבת אמת.

"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים"

(הגהות הרמ"ז דף קעח:)

פרשת לה לה

יצא לאור ע"י מכעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש טובב"א

חודש ניסן שנת "ביאת משיח" - (771) תשע"א לפ"ק

בספר דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מסרות חוץ כלל - לקריוב הגאולה ברחמים

יצא לאור בפעם הראשונה ע"י הגה"ק

רבי יהודה יודל ראזנבערג זצ"ל

שנת תגא"ל מהר"ה (תרס"ו) לפ"ק - בווארשא יצ"ו

ועכשו יוצא לאור במהדורה חדשה ומפארת,

באותיות מאירות עינים, מפסק ומנקד, למען ירוץ הקורא בו.

ל' ניסן, לכבוד יומא דהילולא של רבנו הקדוש המאור הגדול רבי חיים וויטאל

זיע"א שנת "ועת צרה" היא ליעקב וממנה יגשע. בזכות לימוד הזוהר נגאל

ברחמים. תשע"א = "ועת צרה" = "ביאת משיח"

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros:
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב
052-7615936

אור תורה

תוכן הענינים

ומפתחות הזוהר

- א לך לך - לתקן עצמיותך..... ☐
- א אין אברהם ראוי לישב בין רשעים..... ☐
- ב לוט נתחבר אל אברם ללמוד ממעשיו ועם כל זה לא למד..... ☐
- ג תרח לא יצא מאור כשדים בכדי לחזור בתשובה..... ☐
- ג לך לך - להאיר את אור הקדושה..... ☐
- ג עד שנכנס אברהם אבינו לארץ ישראל לא היה יכול לקבל את מדרגתו..... ☐
- ד לקיחה - בדיבורים..... ☐
- ד קדושת הארץ נמשכת ממקום העליון כראוי..... ☐
- ה אברהם בנה שני מזבחות - אחד לנגלה ואחד לנסתר..... ☐
- ו ארץ ישראל נתקנת בתיקון קדוש..... ☐
- ו מצרים נוטה לימין - לפיכך ירד אברהם למצרים..... ☐
- ו פרעה הקריב את ישראל לתשובה..... ☐
- ז אף שעל ידי טורח הדרך מתכחש יופיו של האדם נשארה שרה ביופייה..... ☐
- ז אברהם אף שהיה צדיק לא סמך על זכות עצמו אלא על זכות אשתו..... ☐
- ח מצרים האיר מאורה של שרה..... ☐
- ח על ידי שנלקחה שרה לפרעה באו כל המכות על המצריים..... ☐
- ט הקב"ה שלח את כל המלאכים לילך להלקות את פרעה..... ☐
- ט השכינה לא זזה משרה כל אותו הלילה..... ☐
- ט נאמר לפרעה מכה זו על דבר שרי..... ☐
- י אברהם אבינו לא נתפתה אף כשהגיע למדרגות גבוהות..... ☐
- י כשנכנס אברהם אבינו לארץ ישראל נתגלה לו הקב"ה..... ☐
- יא לוט בקש לחזור ולעבוד עבודה זרה..... ☐
- יב מה גן ה' לא נצרך לאיש שישקה אותה - אף מצרים לא נצרך לאיש שישקה אותה..... ☐
- יב השכינה לא נתגלית אלא באדם הראוי לה..... ☐
- יג ארבעה צדדי העולם ראה כאילו ראה כל העולם..... ☐
- יג אברהם הוציא את בני העולם מעבודה זרה והכניסם תחת כנפי השכינה..... ☐
- יג הקב"ה הלך עם אברהם שלא יוכלו להזיקו..... ☐
- יד הכהונה נתנה לאברהם..... ☐
- יד אברהם עורר ברכות יצחק עורר שיש דין לעולם יעקב עורר רחמים לעולם..... ☐
- טו אחר שהרג הקב"ה את המלכים היה חושש אברהם שמא איבד את זכותו..... ☐
- טז כל מקום שכתוב בתורה מחזה - זה השם שנתגלה לאבות..... ☐
- יז מי שאינו זוכה לבנים בזה העולם אינו זוכה ליכנס לפנים מן הפרוכת..... ☐
- יח ויחשבה לצדקה - מי החשיב למי..... ☐

- ☐ כיון שהאיש נימול נכנס בבריתו של הקב"ה יט
- ☐ ביקש הקב"ה לגלות לאברהם כתר קדושה כ
- ☐ לאחר שנימול האדם יוצא מרשות הטומאה ונכנס תחת כנפי השכינה כא
- ☐ לאחר שנימול אברהם דבר עם הקב"ה על עמדו ולא נתיירא כא
- ☐ אחר שנימול אברם נתווסף לשמו אות ה' - אברהם כא
- ☐ בענין הנזכר לעיל כב
- ☐ הטעם שצריכים להכין כסא לאלהיו הנביא זכור לטוב כב
- ☐ בדם הברית זוכים להמתקת הדינים כב
- ☐ הנוטר הברית נשמה קדושה נקשרת בו כג
- ☐ בשעת הברית פותחים ואומרים "אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך" כד
- ☐ וי על זמן ההיא שילדה הגר את ישמעאל כד

מפתחות הזוהר

- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף לב עמוד א' א
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ז א
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ח עמוד ב' ב
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ח ג
- ☐ זוהר חלק ב' פרשת שלח - דף קפ"ו עמוד א' ג
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ט ג
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ט ע"א ד
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ט עמוד ב' ד
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ' עמוד ב' ה
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ' עמוד ב' ו
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"א ו
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"א עמוד ב' ו
- ☐ זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף נ"ב עמוד א' ז
- ☐ השמטות ח
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ב עמוד א' ח
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ב עמוד א' ט
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ב עמוד א' ט
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ב עמוד ב' ט
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ג עמוד א' י
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ג עמוד ב' י
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ד עמוד א' יא
- ☐ זוהר חלק א' פרשת וירא - דף ק"ח עמוד א' יב
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ה עמוד א' יב
- ☐ זוהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ה יג
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ו עמוד ב' יג

זוהר תורה

- ☐ זוהר חלק א' פרשת וירא - דף קי"ב עמוד ב'..... יג
- ☐ זהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ז עמוד א'..... יד
- ☐ זהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ז עמוד ב'..... יד
- ☐ זהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ח עמוד ב'..... טו
- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף פ"ח עמוד ב'..... טז
- ☐ זהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ' עמוד א'..... יז
- ☐ זוהר חלק ג' פרשת בהעלותך - דף קמ"ח עמוד א'..... יח
- ☐ זוהר חלק ב' פרשת יתרו - דף פ"ו עמוד א'..... יט
- ☐ זהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ה עמוד א'..... כ
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ה עמוד א'..... כא
- ☐ זהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ו עמוד ב'..... כא
- ☐ זהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"א..... כא
- ☐ זהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ג עמוד א'..... כב
- ☐ זהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ג עמוד א'..... כב
- ☐ זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף י"ד..... כב
- ☐ זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ד עמוד א'..... כג
- ☐ זהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ד..... כד
- ☐ זהר חלק א' פרשת וארא - דף לב עמוד א'..... כד

זהר השבת

קונטרסים
"זהר השבת"
לפי סדר פרשיות השבוע
 ערוכים וכתובים בשפה קלה ונעימה לקריאה.

השתתף גם אתה בהדפסת הספרים
 ותזכה להנות מזהר השבת
-עלות הדפסת קונטרס \$260-
כל הקודם זוכה!

לקנית זכות קונטרס נוסף מ"זהר השבת":

0548-436784

(ניתן לתרום לע"ג, רפואה, הצלחה וכו')

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדך ובהשתחויה, ששרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכנין לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך בריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לכל נכשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי ותן חכמה מפיו דעת ותבונה:

(ספלה מהאריז"ל)

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד ק"ן בנא"ו ק"י ביחדא שלום, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוזנו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הכתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר בנפיד סלה. ואזכה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דוכבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובחדין ספרא ספר הזוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פיעלך וחדריך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננהו (תהלים צ, מז-יז).

(סידור ה')

תפלה לרפואות וישועות

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך, וחרני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, וחרני מזמן את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... פב"פ (וכאן יפרט בקשתו) [לרפואות...] [ישועות ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארר ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

זוהר תורה

פרשת לך לך

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף לב עמוד א'

לך לך - לתקן עצמיותך

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ וְגו'", אמר רבי שמעון סוד של חכמה יש כאן, לך לך, לתקון עצמיותך^[א] מארצך, מן צד הישוב ההוא שאתה שוקל בשכלך שנולדת בו^[ב] וממולדתך, מן אותה התולדה שלך, ומבית אביך, שאתה מסתכל בשורש שלהם, אל הארץ אשר אראך, שם יתגלה לך מה שאתה מבקש, הכח ההוא הממונה עליה שהוא עמוק ונעלם^[ג] ואעשך לגוי גדול נגד בחינת ימין, ואברכך נגד בחינת שמאל, ואגדלה שמך, נגד בחינת הממוצע והיה ברכה, נגד בחינת ארץ ישראל, והכל סוד המרכבה הקדושה^[ד] מיד "וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר אֵלָיו ה'".

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ז

אין אברהם ראוי לישיב בין רשעים

רבי אלעזר אמר לך לך לטובתך לתקן עצמיותך, לתקן המדרגה שלך, לך לך, אין אתה כדאי לעמד כאן בין הרשעים האלה, וסוד הענין לך לך, שהרי הקדוש ברוך הוא נתן לו לאברהם רוח חכמה, והיה יודע ומצרף הצדדים של ישובי העולם^[א] והסתכל בהם ושקל במשקל, וידע הכחות הממונים על צדדי היושב, כאשר הגיע לתוך נקודה האמצעית של הישוב^[ב] שקל במשקל ולא היה עולה בידו, הסתכל לדעת הכח שהוא ממונה עליה, ולא היה יכול להשיג במחשבתו, שקל כמה פעמים וראה שהרי משם נשתל כל העולם^[ג] הסתכל

והיה זהו הזוהר

- א. יתרץ בזה הלשון לך לך, שההליכה תהיה לתקונך:
- ב. שהיה חוקר בשכל להשיג הכח שלמעלה המשפיע בצד היושב ההוא:
- ג. כי כח המשפיע בארץ הקדושה הוא הכח הגבוה מעל הע' שרים וקשה להשיגו בכח המחקר:
- ד. עשר ספירות הקדושות הן סוד מרכבה הקדושה והן נקראות ג"כ מדות שעל ידן מתנהג העולם בבחינת ימין ושמאל אמצע המרמז על חסד דין ורחמים, ובסופן כח המקבל מהן השפע ונקרא מלכות בחינת נוקבא ומשם תבא השפע ישר לארץ הקדושה:
- ה. היינו להבין איזה כחות משפיעים בהם:
- ו. היינו ארץ הקדושה ינקותא נקודה אמצעית של היושב ולא נקודה אמצעית של כל כדור הארץ בכלל:
- ז. כי שם נמצאת אבן שתייה שממנה הושחת העולם כאמרם ז"ל:

וצרף ושקל לדעת, וראה שזה הכח העליון שעליה אין לו שיעור, עמוק ונעלם, ואין הוא כדמיון צדדי המדרגות של הישוב^ל הסתכל ושקל וידע, שהרי כמו שמאותה הנקודה שהיא אמצעות היושב, ממנה נשתל כל העולם לכל צדדיו, כמו כן ידע שזה הכח השורה עליה, משם יצאו כל שאר כחות הממונים על כל צדדי העולם, וכולם בו נאחזים^ל ואז ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען, עוד הסתכל ושקל וצרף לעמד על ברור העניין של מקום ההוא ולא היה ידוע, ולא היה יכול לעמד עליו להשיגו, כיון שראה תוקף ועז של מקום הזה שאינו יכול לעמד עליו להשיגו, מיד ויבאו עד חרן וישבו שם, מה טעמו של אברהם, אלא שהוא ידע וצרף בכל אותן השרים מנהיגי העולם בכל צדדי היושב, והיה שוקל ומצרף אותן השולטים בצדדי היושב, מנהיגי הכוכבים והמזלות שלהם, מי המה המתגברים אלה על אלה, והיה שוקל כל יושבי העולם, והיה עולה בידו^ל כשהגיע למקום הזה, ראה התוקף העמוק ולא היה יכול לעמוד בו להבינו, **כיון שראה הקדוש ברוך הוא רצונו ותשוקתו, מיד נתגלה עליו ואמר לו לך לך, להכיר מדרגתך ולתקן עצמיותך**, מארצך, מצד היושב ההוא שהיית נדבק בו, וממולדתך, מהחכמה ההיא שאתה מסתכל ושוקל התולדה שלך, והרגע והשעה והזמן שנולדת בו, ובאיזה כוכב ובאיזה מזל, ומבית אביך, שלא תשגיח בביתו של אביך, ואם יש לך שורש להצליח בעולם, לך מביתו של אביך, ולפיכך נאמר לו לך מחכמה זו ומהסתכלות הזאת, ובא וראה שכך הוא, שהרי יצאו מאור כשדים והיו בחרן, למה נאמר לו לך לך מארצך וממולדתך, אלא עיקר הדבר ההליכה אל הארץ אשר אראך^{יא} אראך מה שלא יכולת לעמד עליו, ולא יכולת לדעת הכח של ארץ ההיא, שהוא עמוק ונעלם, ואעשך לגוי גדול, בעבור שכתוב לך לך, ואברכך, בעבור שכתוב מארצך, ואגדלה שמך, בעבור שכתוב וממולדתך, והיה ברכה, בעבור שכתוב ומבית אביך^{יב}.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ח עמוד ב'

לוט נתחבר אל אברם ללמוד ממעשיו ועם כל זה לא למד

"וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כְּאִשְׁרֵי דְבַר אֱלֹהֵי ה'", אמר רבי אלעזר בוא וראה מה שלא כתוב ויצא אברם שכאשר דבר אליו ה', אלא וילך כמו שכתוב: **"לָךְ לָךְ"**, שהרי היציאה בתחילה עשו מעצמם, שכתוב ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען, ועתה כתוב וילך ולא כתוב ויצא^{יא} כאשר דבר אליו ה', שהבטיח לו בכל ההבטחות, **וילך אתו לוט, שהתחבר עמו**

זיו הזהר

ח. שנשפעים על ידי הע' שרים:

ט. שהע' שרים מקבלים השפע מן הכח הגבוה שעל ארץ הקדושה ואז פנה עצמו אל הראש:

י. פירוש שהיה יכול להשיגם בכח המחקר שלו:

יא. כי היציאה מארץ מולדתם כבר עשו מעצמם:

יב. השכר של ד' הבטחות מדה כנגד מדה בעבור הד' מיני יציאות שנצטוו עליהן:

יג. כנזכר לעיל שעיקר הצוויה היה על ההליכה לארץ כנען ולא על היציאה מארץ מולדתם שזאת כבר עשו מעצמם:

זוהר תורה

בשביל ללמד ממעשיו, ועם כל זה לא למד כל כך, וכל זמן שהיה לוט עמו לא התחבר עם רשעים, כיון שנפרד ממנו מה כתוב: "וַיִּבְחַר לוֹ לוֹט אֶת כָּל כְּכַר הַיֵּרֶדן וַיֵּסַע לוֹט מִקְדָּם". מה כתוב אחריו: "וְאֲנָשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחָטָאִים לָהּ מְאֹד", אמר רבי אבא זה שאמרת וילך אברם ולא כתוב ויצא אברם, יפה אמרת, אבל בסוף המקרא מה כתוב, בצאתו מחרון, אמר רבי אלעזר מחרון כתוב, אבל אותה היציאה שמארץ מולדתו הייתה בתחילה מעצמו.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ח

תרח לא יצא מאור כשדים בכדי לחזור בתשובה

אמר רבי אלעזר לרבי שמעון אביו, זה שכתוב לך לך מארצך וממולדתך קשה, דכיון שכלם יצאו ללכת, למה לא נאמר לו שכלם יצאו, שהרי אף על פי שתרח היה עובד עבודה זרה, כיון שנתעורר בהתעוררות טובה לצאת עם אברהם, וראינו שהקדוש ברוך הוא רוצה בתשובת הרשעים, וגם התחיל לצאת, למה לא כתוב לכם^[יז] ולמה לאברהם בלבדו נאמר לך לך, אמר ליה רבי שמעון, אפשר תאמר שתרח כשיצא מאור כשדים, בשביל לחזור בתשובה היה, אינו כך, אלא כאשר יצא להינצל יצא, שהיו כל בני ארצו מבקשים להרגו, כיון שראו שניצל אברהם, היו אומרים לו לתרח אתה הוא שהיית מטעה אותנו באלה הפסילים, ומתוך יראתו מהם יצא תרח, כשהגיע לחרון לא יצא משם אחר כך, שכתוב: "וַיֵּלֶךְ אֲבָרָם כְּאִשְׁרֵי דְבַר אֱלֹהֵי ה' וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט, ואילו תרח לא כתוב, ולפיכך כתוב לך לך, בשביל להאיר לך, ולכל אותן שיצאו ממך מכאן ולהלאה, שרצה הקדוש ברוך הוא להדביק לו לאברהם באור העליון ההוא ולהאיר שם^[יח].

זהר חלק ב' פרשת שלח - דף קפ"ו עמוד א'

לך לך - להאיר את אור הקדושה

ראש הישיבה אמר, מה שכתוב: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל אֲבָרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלֶדֶתְךָ וּגו'", הוא בשביל להאיר בו אור הקדושה, כדמיון זה מי שאינו זוכה במקום זה, ילך ויטלטל עצמו למקום אחר ויזכה בו, עץ הבוער והאור אינו עולה ומאיר בו, ינענעו אותו ויעלה בו האור ויאיר.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ט

עד שנכנס אברהם אבינו לארץ ישראל לא היה יכול לקבל את מדרגתו

עוד אמר רבי שמעון מה הטעם שהתגלות הראשונה שנתגלה הקדוש ברוך הוא על אברהם פתח בלך לך, שהרי עד עתה לא דבר עמו הקדוש ברוך הוא, מפני מה פתח לך לך,

וְזִי הַזוֹהַר

יד. פירוש קודם שמת תרח בחרן:

טו. פירוש שיגרום בעבודתו הארה ויחוד בעולמות העליונים.

אלא הרי אמרו שנרמזו במספרו מאה, שהרי למאה שנים נולד לו בן, אבל בוא וראה כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא בארץ, הכל סוד של חכמה הוא, לפי שאברהם לא היה דבוק בו בהקדוש ברוך הוא אז כראוי, לפיכך אמר לו לך לך, וזה רמזו למקום שהוא שנצרך לו להתקרב אל הקדוש ברוך הוא, והיא מדרגה הראשונה ליכנס להקדוש ברוך הוא^[ט] לפיכך אמר לו לך, וזאת המדרגה לא היה יכול אברהם להדבק בה עד שיכנס לארץ^[י] ושם יקבל לה למדרגה ההיא.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ט ע"א

לקיחה - בדיבורים

"וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שְׂרֵי אִשְׁתּוֹ", אמר רבי אלעזר מהו ויקח, אלא שהמשיך אותה בדבורים טובים, לפי שאין לו רשות לאדם להוציא לאשתו ללכת בארץ אחרת בלא רצונה, וכך הוא אומר: "קח את אהרן", "קח את הלויים", ולפיכך ויקח אברהם, היינו שהמשיך אותה בדבורים, והודיע לה דרכי בני דורו כמה הם רעים, ובשביל זה ויקח אברהם את שרי אשתו, ואת לוט בן אחיו, מה ראה אברהם לדבק עמו לוט, אלא בשביל שצפה ברוח הקודש שעתיד לצאת ממנו דוד, ואת הנפש אשר עשו בחרן אלו הגרים והגירות שהתקינו נפשותיהם, אברהם מגייר אנשים ושרה מגיירת נשים, ונחשב להם כאילו עשו אותם, אמר רבי אבא אם כן, הרבה אנשים היו, אפשר תאמר שכלם הלכו עמו, אמר רבי אלעזר כך הוא, ובשביל זה כל האנשים שהיו מהלכים עמו, כולם נקראים עם אלהי אברהם, והיה עובר בארץ ולא היה מפחד, שכתוב: "וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאַרְץ" אמר ליה רבי אבא אם היה נכתב והנפש אשר עשו בחרן, הייתי אומר כך, אבל ואת הנפש כתוב, את לרבות זכותן של כל הנפשות שהלכו עמו, שכל מי שמזכה לאחר, זכות ההוא תולה בו ולא תסור ממנו, מניין, שכתוב: "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן", זכותן של כל אותן הנפשות הייתה מהלכת עם אברהם.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף ע"ט עמוד ב'

קדושת הארץ נמשכת ממקום העליון כראוי

"וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאַרְץ וּגוֹ", אמר רבי שמעון ויעבר, וילך צריך לומר, אלא שכאן נרמז השם הקדוש שנחתם בו העולם בע"ב אותיות חקוקות^[יח] שכלן נמצאות בשם זה, כתוב

זיו הזוהר

טז. זו ספירת מלכות ספירה הראשונה מתתא לעילא שעליה כתוב פתחו לי שערי צדק וגו', וכיון שכל ספירה כלולה מעשר נמצא שמלכות ספירה העשירית שמאירין בה כל הספירות נכללת מעשר פעמים עשר שהוא מאה כמספר ל"ד ל"ך:

יז. כי שם מאירה ישר ספירת מלכות באור השכינה הקדושה.
יח. פירוש שתיבת ויעבר היא צירוף ע"ב רי"ו, רמז על השם בן ע"ב שיש בו רי"ו אותיות ג"פ ע"ב היוצאות

זוהר תורה

כאן ויעבר, וכתוב שם ויעבר ה' על פניו ויקרא^ל בספרו של רב ייסא סבא נמצא, כתוב כאן ויעבר אברם בארץ, וכתוב שם (שמות ל"ג י"ט): **"וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פְּנֶיךָ"**, וזה רמז על קדושת הארץ, שנמשכת ממקום העליון כראוי^ל עד מקום שכם עד אלון מורה, מצד זה לצד זה כראוי^ל והכנעני אז בארץ, הרי נאמר שעד עתה שלט עוד שם נחש הרע שנתקלל והביא קללות על העולם, שכתוב: **"אָרֹר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו"**, וכתוב ארור אתה מכל הבהמה, ושם נתקרב אברהם לפני הקדוש ברוך הוא, מה כתוב: **"וַיֵּרָא ה' אֶל אַבְרָם"**, כאן נתגלה לו מה שלא היה ידוע, והיינו כח עומק ההוא השולט על הארץ, ולפיכך ראה מה שהיה נעלם ממנו, ואז - **"וַיֵּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' הַנִּרְאָה אֵלָיו"**, כיון שאמר לה', מה הנראה אליו, אלא כאן נתגלה לו מדרגה ההיא השולטת על הארץ^ל ונכנס בה ונתקיים בה.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ' עמוד ב'

אברהם בנה שני מזבחות - אחד לנגלה ואחד לנסתר

"וַיַּעֲתֶק מִשֵּׁם הָהָרָה", משם ידע הר ה', וכל המדרגות הנטועות במקום הזה, ויט אהלה, בה"א כתוב, הפריש פרישות וקבל מלכות שמים בכל המדרגות הנאחזות בה^ל ואז ידע שהקדוש ברוך הוא שולט על הכל, ואז בנה מזבח, ושני מזבחות היו, לפי שכאן נתגלה לו שהקדוש ברוך הוא שולט על הכל, והבין חכמה העליונה מה שלא היה ידוע מקודם לזה, לפיכך בנה שני מזבחות, אחד למדרגת הנגלה, ואחד למדרגת הנסתר^ל בא וראה שכך היה, בתחילה כתוב: **"וַיֵּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' הַנִּרְאָה אֵלָיו"** ואחר כך כתוב: **"וַיֵּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה'"** - סתם, ולא כתוב הנראה אליו, והכול סוד של חכמה הוא, ואז נתעטר

זוהר הזהר

מן הג' פסוקים ויסע ויבא ויט כידוע, וזהו ויעבר אברם בארץ לאחר שנתעלה אברהם להתדבק בשרשו מדת החסד שבג' ע"ב כי שם מאיר השם בן ע"ב אז פעל בעבודתו שזה השם בן ע"ב יאיר אורות חסדים למדת מלכות שנקראת ארץ.

יט. פירוש כמו ויעבר דשם שהכוונה היא שהי"ג מדות הרחמים המאירים לפעמים לעולם הוא על ידי השם בן ע"ב שנרמז בתיבת ויעבר כן הוא הרמז בויעבר דכאן.

כ. אעביר כל טובי הכוונה שעל ידי השם בן ע"ב המאיר במדת החסד יושפע מעולם היותר עליון הכל טובי שהם אורות חסדים למדת מלכות.

כא. מקום שכם רמז על ה"פ חסד והיינו דרועא ימינא ואילון מורה רמז על דרועא שמאלא מדת הגבורה כי אילון הוא מלשון גבורה, והכוונה שפעל המתקת גבורה בחסד על יד הארת אור החסד מן הרי"ו דשם אל הרי"ו דגבורה כי גבורה בגי' רי"ו, והיינו מסטרא דא לסטרא דא.

כב. היינו מדת המלכות:

כג. פירוש הפריש עצמו מן תאות עוה"ז ומכל דבר טמא ואז השיג מדת המלכות והבין איך שכל הספירות מאירות בה, ועל ידי זה הבין ג"כ הסוד של הר ה' היינו מקום בית המקדש:

כד. היינו נגד בינה ומלכות שנקראות אימא עלאה ואימא תתאה וגם לאה ורחל, כי כל ענין עבודת מזבח היא בעלמא דנוקבא:

אברהם ממדרגה למדרגה, עד שעלה למדרגתו^[כ], זה שכתוב: **"וַיֵּסַע אַבְרָם הַלּוֹךְ וְנֹסוּעַ הַנִּגְבָּה"**, זה דרום שהוא חלקו של אברהם, הלך ונסוע, מדרגה אחר מדרגה עד שעלה לדרום, ושם התקשר כראוי ועלה למדרגה של דרום, **כיון שנתעטר אברהם במדרגתו בארץ הקדושה, ונכנס במדרגה הקדושה, אז מה כתוב, ויהי רעב בארץ^[כ]** שלא ידעו ידיעה איך להתקרב לפני הקדוש ברוך הוא.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ' עמוד ב'

ארץ ישראל נתקנת בתיקון קדוש

"וַיְהִי רָעָב בְּאֶרֶץ", שעד עתה לא היה הכח שעל הארץ נותן תוקף ומזונות על הארץ, משום שעוד לא נתתקנה ולא נתחזקה במקום, כיון שראה אברהם שזה הכח הממונה על הארץ אינו נותן תוקף וכח קדוש כראוי, אז - **"וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרִימָה לְגֹר שָׁם"**, מאין ידע זאת אברהם, שכתוב: **"לְזַרְעָךָ אֶתְּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת"**, מכאן הבין אברהם שהארץ הזאת לא תתקן בתיקון קדוש, אלא במדרגות הקדושות שיצאו ממנו^[כ] ואז הבין אברהם סוד החכמה, שהארץ הזאת לא תתקן בקדושה אלא באופן הנזכר.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"א

מצרים נוטה לימין - לפיכך ירד אברהם למצרים

"וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרִימָה לְגֹר שָׁם", מה הטעם למצרים, אלא לפי ששקולה כגן ה', שכתוב כגן ה' כארץ מצרים, כי שם סובב והולך נהר אחד שהוא לימין^[כ] שכתוב שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב, ואברהם כיון שידע ונכנס באמונה השלמה, בקש להבין כל אותן המדרגות הנאחזות למטה^[כ] ומצרים היה נוטה לימין, לפיכך ירד למצרים, ובוא וראה רעב לא שכיח בארץ, אלא כאשר נסתלק הרחמים מן הדין^[ל].

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"א עמוד ב'

פרעה הקריב את ישראל לתשובה

"וַיְהִי כֹאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא מִצְרִימָה", אמר רבי אלעזר כאשר הקריב, כאשר קרב צריך לומר, מה כאשר הקריב, אלא ככתוב ופרעה הקריב, שהוא הקריב את ישראל לתשובה, אף

זיו הזוהר

- כה. היינו שהתדבק במדת החסד צד ימין שהוא דרום:
 כו. על דרך הכתוב לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע דבר ה':
 כז. שהן יצחק ויעקב גבורה ורחמים עם י"ב שבטי ישורון:
 כח. היינו בחי' הימין דס"א שנקרא ג"כ חסד ככתוב כי יקח את אחותו חסד הוא ולפיכך מצרים שטופי זמה היו:
 כט. היינו המרכבה של הסט"א כי את זה לעומת זה עשה אלהים:
 ל. וטרם שנולד יעקב לא האירה בעולם מדת הרחמים:

זוהר תורה

כאן הקריב, שהקריב את עצמו להקדוש ברוך הוא כראוי, לבוא מצרימה, להסתכל באותן המדרגות ולהתרחק מהם, ולהתרחק ממעשי ארץ מצרים, אמר רבי יהודה בוא וראה בשביל שירד אברהם למצרים בלי רשות, נשתעבדו בניו במצרים ד' מאה שנים, שהרי כתוב וירד אברם מצרימה, ולא כתוב רד מצרימה, ונצטער כל הלילה ההוא בשביל שרה.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"א עמוד ב'

אף שעל ידי טורח הדרך מתכחש יופיו של האדם נשארה שרה ביופייה

"וַיֹּאמֶר אֶל שְׂרֵי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יִפֹּת מֵרָאָה אָתָּה", וכי עד השעה ההיא לא ידע אברהם שאשה יפת מראה היתה, אלא הרי ביארו שעד השעה ההיא לא נסתכל בצורתה של שרה, מגודל הצניעות שהייתה ביניהם, וכאשר קרב למצרים נתגלה פניה והסתכל בה^[לא] דבר אחר במה ידע, אלא על ידי טורח הדרך האדם מתבזה, והיא עמדה ביופייה ולא נשתנתה, דבר אחר הנה נא ידעתי, שראה עמה השכינה, ובשביל זה היה אברהם בטוח ואמר אחותי היא, ודבר זה עולה לשני אופנים, אחד כמשמעו, ואחד ככתוב (משלי ז'): "אָמַר לַחֲכָמָה אֲחוֹתִי אָתָּה", וכתוב (דברים ה'): "וְאַתָּה תִּדְבֹּר אֵלֵינוּ"^[לב] למען ייטב לי בעבורך, כנגד השכינה אמר, בעבורך ייטיב לי הקדוש ברוך הוא, וחיתה נפשי בגלגל, לפי שבזאת יתעלה האדם, ויזכה לעלות לדרך החיים, רבי ייסא אמר יודע היה אברהם שכל המצרים הם שטופי זימה, וכיון שכל זה ידע למה לא נתיירא על אשתו, ולא חזר מן הדרך שלא יכנוס שמה, אלא בשביל שראה השכינה עמה.

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף נ"ב עמוד א'

אברהם אף שהיה צדיק לא סמך על זכות עצמו אלא על זכות אשתו

"אָמְרִי נָא אֲחוֹתִי אָתָּה", אמר רבי אלעזר מקרא זה קשה, וכי אברהם שהיה ירא חטא אוהבו של הקדוש ברוך הוא, היה אומר כן על אשתו, כדי שייטיבו לו, אלא אברהם אף על פי שהיה ירא חטא לא סמך עצמו על זכותו, ולא בקש מן הקדוש ברוך הוא בשביל זכותו, אלא סמך עצמו על זכות אשתו שירוויח בעבורה ממון שאר העמים^[לג] שהרי ממון בעבור אשתו זוכה אדם, זה שכתוב (משלי י"ט): "בֵּית זָהוּן נִחַלַת אֲבוֹת וּמָה' אִשָּׁה מִשְׁפָּלָה",

זיו הזוהר

לא. אפשר שהיו פניה מכוסה תמיד במסוה דקה מחמת צניעות כנהוג בין נשי קדם, ושם נתגלו פניה על יד רוח שאינה מצוי:

לב. חכמה היינו חכמת תורה שבע"פ, וזהו ג"כ ואת תדבר אלינו שהיתה השכינה מדברת מתוך גרונו של משה:

לג. אין פירושו על דרך אונאה, אלא שזאת ידעו שכל מעשי אבות סימן לבנים, ואברהם פעל אז לדורות עולם עבור בניו שבאם יהיו ישראל נתפסים מן האומות יגמר הדבר שהאומות בעל כרחם יחזירו למקומם ועוד יענקו אותם בכל טוב ועשירות גדולה:

מי שזוכה באשה משכלת זוכה בכל, וכתוב: "בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וּשְׁלָל לֹא יִחְסֹר", ואברהם היה מהלך בעבורה לאכל שלל משאר העמים, וסמך עצמו על זכותה, שלא יוכלו לענוש אותו ולצחק בה, ובשביל זה לא נתיירא כלום לומר אחותי היא, ולא עוד אלא שראה מלאך אחד הלך לפניו, ואמר לו לאברהם אל תירא עבודה, הקדוש ברוך הוא שלחני להוציא לה ממון משאר העמים ולשמר אותה מהכול, ואז לא נתיירא אברהם עבור אשתו אלא עבור עצמו, שלא ראה עמו מלאך אלא עמה, אמר הרי היא נשמרת, ואני לא נשמר, ובשביל זה אמר אמרי נא אחותי את וגו', ייטב לי, ייטיבו לי צריך לומר, שכתוב והיה כי יראו אותך המצרים ואמרו אשתו זאת, ולפי זה ייטיבו לי צריך לומר^[ל] אלא ייטב לי זה שהולך לפניך, ייטב לי הקדוש ברוך הוא בעולם הזה בממון, וחיתה נפשי בעולם הבא בגללך, שלא תסירי מן דרך האמת, שאם אזכה בעבורך ממון בעולם הזה, ואת תסירי מן דרך האמת, הרי מיתה מזומנת בעולם ההוא^[ל] אלא השמרי שתחי נפשי בעולם ההוא בגללך, ולפי שהמלאך ההוא הלך לפניו לשמרה, מה כתוב וינגע ה' את פרעה וגו', על דבר שרי ודאי, שהייתה אומרת למלאך הך, והוא מכה, ועל כן לא נתיירא אברהם עבודה כלום, שהרי היא נשמרה, ומה שנתיירא עבור עצמו נתירא, שלא ראה עמו שמירה כזו, בוא וראה עשר פעמים פקדה שרה למלאך להכות לפרעה, ובעשר מכות נלקה. סימן עשתה שרה לבניה אחריה במצרים.

השמטות

מצרים האיר מאורה של שרה

"וַיְהִי כִבּוֹא אֲבָרִים מִצְרִימָה - וַיֵּרְאוּ אֹתָהּ שְׂרֵי פִרְעֹה", כבואם צריך לומר, ושרה היכן היתה, אלא הרי ביארו שאברהם הכניסה בתיבה וסגר עליה, כיון שהגיע למצרים אמרו לו תן מכס, אמר אני אתן מכס, אמרו לו כלים אתה טוען, אמר אני אתן מכס של כלים, אמרו לו בגדי משי אתה טוען, אמר אתן מכס בגדי משי, אמרו לו מרגליות אתה טוען, אמר להם אתן מכס מרגליות, אמרו לו אי אפשר אלא שתפתח התיבה ונראה מה נמצא בה, כשפתחו התיבה האירה ארץ מצרים מאור שלה כאור השמש, זה שכתוב: **"כִּי יִפֹּה הוּא מֵאֵד"**.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ב עמוד א'

על ידי שנלקחה שרה לפרעה באו כל המכות על המצריים

מה מאד - אמר רבי יהודה שראו בתיבה צורה מאירה, הוציאו אותה וראו אותה כבתחילה.^[1] זה שכתוב ויראו אותה שרי פרעה, כיון שכתוב ויראו המצרים את האשה.

זיו הזוהר

לד. כמו שיראו הוא לשון רבים כן היה צריך לומר ייטיבו בלשון רבים ולא ייטיב בלשון יחיד:

לה. ולא רצה אברהם שיהיה הוא בגן עדן ושרה אשתו בגיהנם:

לו. פירוש שכאשר שרה היתה בתיבה וצורתה מאיה חשבו שסבת הדבר היא שדופני התיבה מכוסות בפנים באיזה דבר או מין צבע המאיר ומשליך קרני אור על פניה, אבל כשיצאה משם וראו אותה מאירה

אותה שרי פרעה, אלא שהוציאו אותה וראוה כבתחלה, ואז ויהללו אותה אל פרעה, אמר רבי יצחק וי לאלה רשעי העולם, שאין יודעים ואין משגיחים במעשיו של הקדוש ברוך הוא, והם אין מסתכלים שכל מה שנעשה בעולם, מעם הקדוש ברוך הוא הוא, שהוא יודע מראשית מה שיהיה לבסוף, שכתוב (ישעי' מ"ו): **"מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית"**, והוא צופה ועושה מעשים לראשונה, בשביל להעלותם לאחר זמן, בוא וראה לולא שנלקחה שרה אצל פרעה, הוא לא נלקה, והכאה זו גרמה הכאה לאחר זמן, להלקות המצרים בנגעים גדולים, כתוב כאן נגעים גדולים, וכתוב שם (דברים ו'): **"וַיִּתֵּן ה' אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדֹלִים וָרַעִים בְּמִצְרַיִם בְּפֶרְעֵה"**, מה שם י' מכות, אף כאן י' מכות, כמו שעשה הקדוש ברוך הוא נסים וגבורות לישראל בלילה, אף כאן עשה לה הקדוש ברוך הוא לשרה נסים וגבורות בלילה.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ב עמוד א'

הקב"ה שלח את כל המלאכים לילך להלקות את פרעה

רבי יוסי אמר בוא וראה כל אותה הלילה ששרה הייתה אצל פרעה, באו מלאכים העליונים לזמר לפני הקדוש ברוך הוא בשירות ותשבחות, אמר להם הקדוש ברוך הוא כולכם לכו ועשו מכות גדולות במצרים, להיות רשום למה שאני עתיד לעשות אחר כך.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ב עמוד א'

השכינה לא זזה משרה כל אותו הלילה

ובא וראה שהשכינה לא זזה מן שרה כל הלילה ההוא, בא פרעה לקרב אצלה, בא המלאך והכה אותו, כל זמן שאמרה שרה הך, הוא היה מכה, ואברהם היה מתחזק בריבוננו שבודאי שרה לא יכלו לשלוט עליה, זה שכתוב (משלי כ"ח): **"וְצַדִּיקִים כְּכַפִּיר יִבְטָח"**, וכאן היה ניסיון שלא הרהר אברהם אחרי הקדוש ברוך הוא, אמר רבי יצחק בוא וראה שבעבור זה לא פקד הקדוש ברוך הוא לאברהם לרדת למצרים, אלא הוא עצמו ברצונו ירד, כדי שלא יהיה פתחון פה לבני העולם, שציווהו על כך, ואחר כך נצטער על אשתו.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ב עמוד ב'

נאמר לפרעה מכה זו על דבר שרי

"וַיִּקְרָא פֶּרְעֹה לְאַבְרָם וְגוֹ", מאין היה יודע, שהרי לא כתוב כאן כמו שנאמר באבימלך, שכתוב: **"וַעֲתָה הֵשֶׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ כִּי נָבִיא הוּא וְגוֹ"**, וכאן לא אמר לו כלום, אמר רבי יצחק הרי כתוב על דבר שרי אשת אברם, שכן היו אומרים לו, על דבר שרי אשת אברם^[1] שהרי לא היה מדבר עמו כמו שדבר עם אבימלך, אלא בלשון זה נאמר לו ולא

זו הזוהר

כבתחלה אז ידעו שהאור הוא ממנה:

לו. פירוש המלאכים שהכו אותו אמרו לו כך:

יותר, מכה זו על דבר שרי אשת אברם היא, ולא היה מדבר עמו, אז ידע שזו אשת אברהם היא, מיד ויקרא פרעה לאברם ויאמר וגו', ויצו עליו פרעה אנשים, למה, בשביל שלא יקרב איש להרע להם, וישלחו אותו, לווייה עשו לו בכל ארץ מצרים, אמר לו הקדוש ברוך הוא, כך אתה עתיד לעשות לבניו, אתה תלווה להם מארצך, שכתוב ויהי בשלח פרעה את העם, שלוח להם מכל ארצו, אמר רבי אבא כל כך למה נזדמן לו לאברהם, ולמה נצרך לזה, **אלא בשביל לגדל שמו של אברהם ושרה בעולם, שאפילו במצרים שהיו מכשפי העולם, ולא היה יכול איש להינצל מהם, נתגדל שם אברהם ונתעלה למעלה, זה שכתוב ויעל אברם ממצרים, לאיזה מקום, הנגבה[לח].**

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ג עמוד א'

אברהם אבינו לא נתפתה אף כשהגיע למדרגות גבוהות

"ויעל אברם ממצרים וגו'", אמר רבי שמעון בוא וראה הכול סוד חכמה הוא, ומרמז כאן בחכמה את המדרגות שלמטה, שירד אברהם להבין עומק שלהן, והבין אותן ולא התדבק בהן, שוב לפני ריבונו, ולא נתפתה בהן כמו אדם הראשון, שכאשר הגיע למדרגה ההיא נתפתה מהנחש וגרם מיתה לעולם, ולא נתפתה כנח שכשהגיע למדרגה ההיא, מה כתוב (בראשית ט'): **"וַיֵּשֶׁתְּ מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְּגַל בְּתוֹךְ אָהֳלָה"**, אהלה כתוב בה"א[לט] אבל באברהם מה כתוב, ויעל אברם ממצרים, שעלה ולא ירד, ושב למקומו למדרגה העליונה שהתדבק בה בתחלה, ועניין זה היה בשביל להראות החכמה, שנתקיים אברהם בקיום שלם וחזק כראוי ולא נתפתה, עמד על מעמדו ושב למקומו הנגבה, זה דרום, היינו מדרגה העליונה שנדבק בה בתחלה, שכתוב הלוך ונסוע הנגבה, אף כאן הנגבה, זה המקום שנדבק בו בתחלה, בוא וראה סוד הדבר, אם אברהם לא היה יורד למצרים ולא היה נצטרף שם בתחלה, לא היה נעשה חלק גורלו של הקדוש ברוך הוא^[מ] כדמיון זה הוא לבניו, כשרצה הקדוש ברוך הוא לעשותם עם אחד עם שלם, ולקרבתם אצלו, אם לא היו יורדים תחלה למצרים ולא היו מצטרפים שם, לא היו נעשים עם אחד שלו, כדמיון זה אם לא היתה נתנה ארץ הקדושה לכנען בתחילה שישלוט בה, לא הייתה הארץ הזאת חלקו וגורלו של הקדוש ברוך הוא, והכל סוד אחד.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ג עמוד ב'

כשנכנס אברהם אבינו לארץ ישראל נתגלה לו הקב"ה

ובוא וראה בשעה שנכנס אברהם לארץ, נתגלה לו הקדוש ברוך הוא כמו שמבואר מהכתוב, לה' הנראה אליו, וקבל שם נפש ובנה מזבח למדרגה ההיא, אחר כך הלוך ונסוע

זיו הזוהר

לח. למדרגתו מדת החסד דקדושה ולא נדבק בו כלום מטומאת מצרים שהיא החסד דטומאה:
לט. היינו הנוקבא דסט"א שהיא לעומת מלכות דקדושה:
מ. כאמרם ז"ל שאין הקב"ה מעלה אדם למדרגה גבוהה אלא כ"כ מנסהו בתחלה באיזה נסיון:

הנגבה, וקבל רוח, אחר כך עלה להתדבק עם נשמה, אז ויבן שם מזבח לה' סתם^[מא] זו היא נשמה, שהיא סתומה של כל הסתומות, וכיון שידע שנצרך להצטרף ולהתעטר במדרגות, מיד וירד אברם מצרימה, והנצל משם ולא נתפתה מאותן אורות חיצוניות, ונצטרף ושב למקומו, **לאחר שירד ונצטרף מיד ויעל אברם ממצרים, עלה ודאי ושב למקומו והתדבק בהקדוש ברוך הוא**, ונעשה צד הימין של העולם^[מב] ואז ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב, כבד מאד, בצד של מזרח, במקנה, בצד של מערב, בכסף, מצד של דרום, בזהב, מצד של צפון^[מג] וילך למסעיו, לפקד מקומו ומדרגתו, מנגב ועד בית אל, לתקן מקומו ולחבר המדרגות ביחוד שלם, שהרי מנגב ועד בית אל נמצא הסוד של חכמה כראוי^[מד] אל המקום אשר היה שם אהלה בתחלה, אהלה בה"א, איזו אהלה, זה בית אל, ועוד רשם ואמר אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה, שכתוב לה' הנראה אליו, ואז ויקרא שם אברם בשם ה', אז התדבק באמונה השלמה -

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ד עמוד א'

לוט בקש לחזור ולעבוד עבודה זרה

"וַיְהִי רִיב בֵּין רְעֵי מִקְנֵה אַבְרָם וּגו', אמר רבי שמעון לוט בקש לחזור ולעבוד עבודה זרה שעובדים אליה יושבי הארץ, וסוף המקרא מוכיח, שכתוב: **"וַהֲכִנְעֵנִי וְהַפְרִיזֵנִי אֲזִי יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ"**, ומנין שלוט חזר לסרחונו לעבודה זרה, שכתוב ויסע לוט מקדם, מה מקדם מקדמונו של עולם, כתוב כאן ויסע לוט מקדם, וכתוב ויהי בנסעם מקדם, מה שם נסעו מקדמונו של עולם, אף כאן כך, כיון שידע אברהם שלוט לזה נוטה לבו, מיד ויאמר אברם אל לוט וגו' הפרד נא מעלי, אין אתה כדאי להתחבר עמי, אז נפרד אברהם ממנו, ולא רצה ללכת ולהתחבר עמו, **שכל מי שנתחבר לרשעים, סופו ללכת אחריו ולהתענש בשבילו מניין מיהושפט שהתחבר עם אחאב, ולולא זכות אבות שעמדה לו היה נענש שם, שכתוב (דברי הימים ב' י"ח): "וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט"**, ואז ניצל, כמו שכתוב ויסעם אלהים ממנו, ועל כן לא רצה אברהם ללכת עם לוט, ואעפ"כ לא רצה לוט לחזור מסרחונו, אלא ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן, ויסע לוט מקדם, נסע מן קדמונו של עולם, ולא רצה להתדבק

והוא אברהם אבינו וזוהר

מא. פירוש למדרגה יותר גבוה שנקרא עלמא דאתכסיא או אימא עלאה:

מב. שעל ידי עבודתו הקדושה ימשיך חסד לעולם:

מג. פירוש שהשיג אור שאר הספירות הקדושות של ארבע צדדי העולם, כי כסף ודרום היינו חסד, זהב וצפון היינו גבורה, סטרא דמזרח היינו תפארת, סטרא דמערב היינו מלכות, כבד מאד, רמז על תפארת, כי כב"ד בגי' הויה פשוטה, ומאד בגי' הוי"ה דמילוי אלפ"ן המאירים בתפארת, במקנה רמז על מלכות, כי מקנ"ה בגי' ה' הויות עם השם אדני, והיינו כי ה' הויות של חסדים ממתיקים הדינים של השם אדני שהוא במלכות, והקב"ה נתן חכמה לאברהם להשיג כל זה בעבור שעמד בהנסיון של ירידתו למצרים ולא נכשל שם:

מד. פירוש כי נגב היינו דרום רמז לחסד, ובית אל היינו מלכות, ועבודת אברהם היה להזריח אורות החסדים בהבית אל, היינו במלכות כדי להמתיק הדינים דשם:

באמונה השלמה כאברהם, אברם ישב בארץ כנען, להתדבק במקום של האמונה, ולהבין החכמה איך להתדבק ברבוננו, ולוט ישב בערי הכזר ויאהל עד סדום, עם אותן רשעי העולם שיצאו מתוך האמונה, שכתוב ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד, כל אחד נפרד לדרכו כראוי לו.

זוהר חלק א' פרשת וירא - דף ק"ח עמוד א'

מה גן ה' לא נצרך לאיש שישקה אותה - אף מצרים לא נצרך לאיש שישקה אותה
"וַיֵּשֶׁא לוֹט אֶת עֵינָיו וְגו'" כגן ה' כארץ מצרים באכה צער, אמר רבי אלעזר עד כאן לא נודע גן ה', אם הוא ארץ מצרים, ואם הוא ארץ סדום, ואם הוא כגן ה' שנקרא גן עדן, אלא כגן ה' שיש בו ספוק ועידון של הכל, כן גם היה סדום, וכן גם היה מצרים, מה גן ה' לא נצרך לאיש להשקות לו, אף מצרים לא נצרך לאחר שישקה לו, משום שהנילוס הוא עולה ומשקה לכל ארץ מצרים, ואף סדום מה כתוב בה כי כלה משקה, כל תענוגי עולם היו בה, ועל כן, לא בקשו שאנשים אחרים יתענגו בה.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ה עמוד א'

השכינה לא נתגלית אלא באדם הראוי לה

"וְה' אָמַר אֶל אַבְרָם אַחֲרֵי הַפֶּרֶד לוֹט מַעֲמֹו שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲתָה שָׂם צִפְנָה וְנִגְבָּה וּקְדָמָה וַיֵּמָה", אמר רבי אבא בוא וראה כמו שהשכינה אינה נתגלית אלא במקום הראוי לה, כן גם לא נראית ולא נתגלית אלא באדם הראוי לה, שהרי מן היום שעלה על רצונו של לוט לחזור לסירחוננו, נסתלק רוח הקודש מן אברהם, וכאשר נפרד לוט ממנו, מיד נחה רוח הקודש במקומו, זה שכתוב: **"וְה' אָמַר אֶל אַבְרָם אַחֲרֵי הַפֶּרֶד לוֹט מַעֲמֹו"**, בוא וראה כיון שראה אברהם שלוט חזר לסירחוננו, היה נתיירא אברהם, אמר אפשר חס ושלוש בעבור התחברות הזאת, אבדתי חלק הקדושה שהכתיר לי הקדוש ברוך הוא, כיון שנפרד ממנו אמר ליה שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם, מה מן המקום אשר אתה שם, שנדבקת בו בתחילה, ונתעטרת באמונה השלמה, צפונה ונגבה קדמה וימה, אלה הם מסעיו שעשה בתחלה, שכתוב: **"וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו"**, וכתוב: **"הַלֹּךְ וְנִסְוֶה הַנִּגְבָּה"**, אלה הן מדרגות העליונות שנתעטר באמונה השלמה בתחילה^[מ] ואז נתבשר שלא תסיר ממנו ומן בניו לעולם, שכתוב כי את כל הארץ אשר אתה רואה, מה אשר אתה רואה, זו מדרגה הראשונה שנתגלה לו, כמו שכתוב לה' הנראה אליו, ולכך כתוב אשר אתה רואה, לפי

זוהר חלק א' פרשת וירא - דף ק"ח עמוד א'

מה. כמבואר לעיל שצפונה ונגבה קדמה וימה רמז על הספירות חסד גבורה תפארת מלכות, וזהו עיקר האמונה שהמלכות מנהגם עולם הזה על פי הג' ספירות חד"ר, חסד דין רחמים:

שמדרגה זו הראשונה נכללת מכל המדרגות^[מ] ולכן נראות בה, ולפיכך כתוב כי את כל הארץ אשר אתה רואה וגו'.

זהר חלק א' פרשת ויצא - דף קנ"ה

ארבעה צדדי העולם ראה כאילו ראה כל העולם

עוד אמר רבי אבא מה אשר אתה רואה, וכי לפי ראייתו של אברהם ירש הארץ ולא יותר, עד כמה רואה אדם, ג' פרסאות או ד' או ה' פרסאות, והוא אמר כי את כל הארץ אשר אתה רואה וגו', אלא כיון שארבעה צדדי העולם ראה, כל הארץ ראה, שהרי ארבעה צדדי העולם הם כלל כל העולם, ועוד שזקפו הקדוש ברוך הוא על ארץ ישראל, והראה לו שהיא קשורה בצדדי העולם^[מ] והיה רואה הכל.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ו עמוד ב'

אברהם הוציא את בני העולם מעבודה זרה והכניסם תחת כנפי השכינה

"וַיְהִי בַיָּמִי אֲמַרְפֶּל מֶלֶךְ שְׁנַעַר וגו'", אמר רבי אלעזר בוא וראה בשעה שנתחברו כל המלכים האלה להתגר מלחמה על אברהם, נוסדו יחד עליו להעבירו מן העולם, וכיון ששלטו בלוט בן אחיו של אברהם מיד הלכו משם, שכתוב: "וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט וְאֶת רְכֻשׁוֹ בֶּן אָחִי אֲבָרָם וַיֵּלְכוּ", מאי הטעם, משום שצורתו של לוט הייתה דומה לאברהם, ולפיכך וילכו, כי כל המלחמה ההיא בעבורו הייתה^[מח] מה הטעם, לפי שהיה אברהם מוציא בני העולם מעבודה זרה, והכניסם בעבודת הקדוש ברוך הוא, ועוד עוררם הקדוש ברוך הוא למלחמה בעולם, כדי להגדיל שם אברהם בעולם, ולהקריב אותו לעבודתו -

זוהר חלק א' פרשת וירא - דף קי"ב עמוד ב'

הקב"ה הלך עם אברהם שלא יוכלו להזיקו

"וַיַּחֲלֶק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וַעֲבָדָיו וַיָּבִיאוּם", אמר רבי יהודה כתוב (שמואל א' ב'): "רִגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וְרַשְׁעִים בַּחֲשֹׁךְ יִדְמוּ כִּי לֹא בָכָה יִגְבֵּר אִישׁ", חסדו כתוב אחד, זה אברהם,

זוהר תורה

מו. היינו שנתבשר שהשכינה הקדושה אל תסיר מישראל לעולם אף בטומאתם ואף בגלותם, והשכינה הקדושה שרשה במדרגה הראשונה הנכללת מכל המדרגות ולכן נראות בה והיינו מדת המלכות ספירה העשירית שכל הספירות משפיעות בה על יד ספירת היסוד והיא כמו אספקלריא שנתראות בה כל ספירות העליונות.

מו. פירוש שכל הספירות משפיעות במלכות והיא כמו מרכז להם, ולפיכך ארץ הקדושה נקראת נקודה אמצעית של ישוב העולם כמו נקודת המרכז להעיגול הסובב:

מח. אפשר שהרגישו על יד אצטגניותם שיש בלוט ניצוץ גדול ונורא דקדושה שהיא נשמת המשיח, וזהו הענין שצורתו של לוט הייתה דומה לאברהם צורה היינו כח הרוחני, ולפיכך חשבו כי די להם ניצוח המלחמה במה שלקחו את לוט בשביה:

שהקדוש ברוך הוא הלך עמו תמיד, בשביל שלא יוכלו להזיקו, ורשעים בחשך ידמו, אלה אותן המלכים שהרג הקדוש ברוך הוא בלילה ההוא שרדף אברהם אחריהם, זה שכתוב בחשך ידמו, זה הלילה שנקשר בחשך והרגם^[מט] אברהם רדף והלילה הרגם, זה שכתוב ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם, ויחלק עליהם לילה, זה הקדוש ברוך הוא שחלק הרחמים מן הדין, כדי לעשות נקמות לאברהם, ולפיכך ורשעים בחשך ידמו, ויכם, ויכום צריך לומר^[נ] אלא זה הקדוש ברוך הוא, כי לא בכוח יגבר איש, שאברהם ואלעזר בלבדם היו, רבי יצחק אמר הרי למדנו במקום שהנזק מצוי אל יסמוך אדם על הנס, ולא היה מקום שהנזק מצוי כמו כאן, שאברהם הלך אחר חמשה מלכים לרדוף אחריהם ולהתגר מלחמה, אמר רבי יהודה כשהלך אברהם לזה, לא הלך להתגר מלחמה, ולא סמך על הנס, אלא צערו של לוט הוציאו מביתו, ולקח עמו כסף לפדותו, ואם לא, ימות עמו תוך השביה כיון שיצא ראה השכינה מאירה לפניו, וכמה חילות סביבו, בשעה ההיא רדף אחריהם והקדוש ברוך הוא הרגם, זה שכתוב ורשעים בחשך ידמו -.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ז עמוד א'

הכהונה נתנה לאברהם

"וּמִלְכִּי צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיָא לָחֶם וַיֵּיֵן וגו'", אמר רבי שמעון בקש הקדוש ברוך הוא להוציא הכהונה מן שם, כמו שכתוב והוא כהן לאל עליון, כיון שהקדים ברכת אברהם לברכת ריבונו, אמר לו אברהם וכי מקדימים ברכת עבד לברכת ריבונו, מיד נתנה הכהונה לאברהם, שכתוב (תהלים ק'): "נָאֵם ה' לֵאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי", וכתוב אחריו: "נִשְׁפָּע ה' וְלֹא יִנָּחֵם אֹתָהּ כֹּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבַרְתִּי מִלְכִּי צֶדֶק", שכתוב: "וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן", ואין זרעו כהן.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף פ"ז עמוד ב'

אברהם עורר ברכות יצחק עורר שיש דין לעולם יעקב עורר רחמים לעולם

אמר רבי יועזר בוא וראה כאשר נמצאים צדיקים בעולם, נתעורר ברכות לכל העולמות, כיון שבא אברהם נתעורר ברכות לעולם, שכתוב ואברכך, והיה ברכה, מה והיה ברכה, רמז שתהיינה נמצאות בעבורו ברכות למעלה ולמטה, שכתוב ונברכו בך וגו', וכתוב ואברכה מברכך, בא יצחק והודיע לכל שיש דין ויש דיין למעלה להיפרע מהרשעים, והוא היה מעורר דין בעולם, בשביל שיהיו יראים מהקדוש ברוך הוא כל בני העולם, בא יעקב והיה מעורר רחמים בעולם, והשלים האמונה בעולם כראוי, בימי אברהם מה כתוב, ומלכי צדק מלך שלם, שנתעטר כסא הכבוד במקומו, ואז נמצא מלך שלם בלי פגם כלל^[נא] הוציא

זיו הזוהר

מט. פירוש מדת הדין שנקרא חשך וגם לילה:

נ. ויכם משמעותו שאחד הכה אותם, ויכום משמעותו שרבים הכו אותם:

נא. פירוש שהשפיע על כסא הכבוד מדת המלכות חסדים ממקומו, היינו משרשו שהוא מדת החסד, ועל

זהר תורה

בתחילה נתן הקדוש ברוך הוא חכמה לאברהם, להבין החכמה להתדבק בה, וידע סוד האמונה, אבל לדבר עמו לא היה אלא זו מדרגה התחתונה בלבדה, כיון שנמול כל מדרגות העליונות היו שורות על מדרגה זו התחתונה בשביל לדבר עמו, ואז נתעלה אברהם בכל כמו שאמרנו^[נח] בוא וראה עד שלא נמול אדם אינו נקשר בשם הקדוש ברוך הוא, כיון שנמול נכנס בשמו ונתקשר בו, ואם תשאל הרי אברהם נתקשר בו טרם שנמול, כך היה שנתקשר בו אבל לא כראוי, שהרי מתוך אהבה עליונה שהיה הקדוש ברוך הוא אוהב אותו היה מקרבו אליו, אחר כך צווה לו להימול, וניתן לו הברית^[נט] קשר של כל מדרגות העליונות, הברית הוא הקשר המקשר הכל כאחד, שיתכלל זה בזה, ברית הקשר שהכל נקשר בו, ולפיכך אברהם טרם שנמול, הדבור לא היה עמו אלא במחזה כמו שנתבאר, בוא וראה אנכי מגן לך, אנכי זו מדרגה הראשונה שנקשר בה בתחילה.

סתרי תורה

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף פ"ח עמוד ב'

כל מקום שכתוב בתורה מחזה - זה השם שנתגלה לאבות

"אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְּבַר ה' אֶל אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה לְאֹמֶר", בכל מקום שכתוב בתורה במחזה, זה השם שנתגלה להאבות, ומי הוא, שד"י, שנאמר וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, כמו שכתוב (במדבר כ"ד): "אֲשֶׁר מַחֲזֶה שְׂדֵי יַחֲזָה", וזה הוא מראה שכל מראות העליונות נראין מתוכו^[ס] כאספקלריא הזה שכל הצורות נראות בו, והכל אחד, מראה ומחזה אחד הוא, זה תרגום^[סא] וזה לשון הקודש, אמר רבי יוסי הרבה תיבות כאלה בתורה, ועל כן דיה לו רשות לאונקלוס לתרגם בלשון ההוא שהראה הקדוש ברוך הוא בתורה, ולשון זה נסתר הוא מן מלאכים עליונים, במחזה, שהיה לשון נסתר מן מלאכים עליונים, שלא ידעו מזה כשדבר הקדוש ברוך הוא עם אברהם, מה הטעם, לפי שאברהם לא היה נמול, והיה ערל, ערל בשר, ולפיכך היה מעלים מהם לדבר עמו בלשון תרגום, כדמיון זה בלעם, שכתוב אשר מחזה שדי יחזה, נסתר היה הדבר מן מלאכי השרת, כדי שלא יהיה להם פתחון פה, שהקדוש ברוך הוא מדבר עם ערל טמא, שהרי מלאכים הקדושים אין נזקקים בלשון תרגום ואפשר תאמר שאין יודעים, הרי גבריאל למד ליוסף ע' לשון, ותרגום מע' לשון הוא, אלא ידיעה יודעים אבל לא נזקקים למדנו, שאין חוששים ואין משגיחים עליו, שהרי נמאס הוא לפניהם מכל שאר לשון, ואם תשאל הואיל ונמאס היא

זוהר תורה

זיו הזהר

נח. פירוש שמתחלה היה רק השגה על יד חקירה שכלית בכח החכמה שנתן לו הקב"ה, ואח"כ השיג כל הספירות בהתגלות כמו בראיה ושמיעה חושיית:

נט. היינו השגת כח ספירה השניה שנקראת יסוד שהיא הקשר של כל הספירות, כי כל הספירות המשפיעות שפע למלכות נשפעת שפע ההיא דרך ספירת היסוד:

ס. היינו ספירת מלכות כנזכר לעיל:

סא. פירוש אם משביעין אותם או שיכניסו תפלה כזו לפנים:

ממלאכים עליונים, למה תרגם אונקלוס התורה בלשון הזה, ויונתן בן עוזיאל תרגם המקרא, אלא נמאס הוא רק לפנייהם וכן צריך להיות, שעל ידי זה אין קנאה למלאכים עליונים על ישראל יותר, ועל כן תרגם התורה והמקרא כך, אבל האמת שאין זה לשון נמאס, שהרי בכמה מקומות כתב הקדוש ברוך הוא בתורה כך, ולפי שזה הלשון נסתר מן מלאכים עליונים הקדושים, לכן נתגלה בו הקדוש ברוך הוא לאברהם בדרך נסתר, שלא יסתכלו בו מלאכים הקדושים, ולא יהיה להם פתחון פה שהקדוש ברוך הוא נתגלה על איש ערל, ומתי נגלה לו בהתגלות מלאכים עליונים, כאשר נתן לו ברית היסוד הקדוש, שכתוב וידבר אתו אלהים לאמר, אלהים זה שם הקודש, ולא כתוב במחזה, אלא שם הקודש בגלוי, לאמר, מה לאמר, אלא לאמר ולהכריז בכל לשון, שלא תהיה בהסתר, לא בלשון אחד, אלא בלשון שהכל מדברים בו, שיוכלו לאמר זה לזה, ולא יוכלו לקטרג ולומר בפתחון פה, ועל כן וידבר אתו אלהים לאמור, אלהים ואל מחזה, לפי שהיה מכניסו בברית היסוד הקדוש, והקריבו אליו, רבי יהודה אמר לפיכך לא נתנה לו אות ה' עד שנימול, מה הטעם, לפי שהיא ממש ברית נקראת, ועל כן כיון שנכנס בברית אז נתנה לו אות ה' כמו שכתוב ואני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גויים, ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם, ע"כ.

זה חלק א' פרשת לך לך - דף צ' עמוד א'

מי שאינו זוכה לבנים בזה העולם אינו זוכה ליכנס לפנים מן הפרוכת

וַיֹּאמֶר אֲבִרָם אֲדֹנָי ה' מַה תִּתֶּן לִי, אדני, אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, אלהים, יו"ד ה"י וא"ו ה"י, סוד הדבר חבור שני העולמות ביחד, עולם התחתון ועולם העליון^[סא] מה תתן לי ואנכי הולך ערירי, שאין לי בן, ולמדנו שכל מי שאין לו בן בעולם הזה נקרא ערירי, כמו שכתוב (ויקרא כ'): **"עֲרִירִים יִהְיוּ"**, ואברהם מפני מה אמר דבר זה, שאמר מה תתן לי, כביכול כאילו לא האמין בו בהקדוש ברוך הוא, אלא כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא אנכי מגן לך, בעולם הזה, שכרך הרבה מאד, בעולם הבא, מיד נתעורר אברהם בסוד החכמה ואמר מה תתן לי, הרי יודע אני שאין אדם מקבל שכר ליכנס בו בעולם הבא אם לא הוליד בן, ועל כן אמר מה תתן לי ואנכי הולך ערירי, הרי לא תתן לי, לפי שאין אני יכול לזכות בשכר, מכאן שהאיש שאין זוכה לבנים בעולם הזה, אינו זוכה בעולם הבא ליכנס לפנים מן הפרוכת^[סב] ואברהם ראה באצטגנינות שלו שלא יוליד, מה כתוב ויוצא אותו החוצה, אמר לו הקדוש ברוך הוא אל תסתכל בזה, אלא בסוד של שמי יהיה לך בן, זה שכתוב כה יהיה זרעך, זה סוד שם הקדוש, שמשם יומשך לו בן ולא מכח אחר, כה, שהוא שער התפלה^[סג] בו ימצא ברכה, בו ימצא האדם בקשתו, כה, היינו הכח שבא מצד הגבורה, שהרי מצד

זוהר תורה

זיו הזוהר

סב. היינו ספירת מלכות עם ספירת בינה אימא תתאה עם אימא עלאה:

סג. מקום שהנשמות נוחות תחת כנפי השכינה נקרא כך:

סד. היינו ספירת מלכות:

הגבורה בא יצחק, וצד ההוא של גבורה כה נקרא, שממש באים זרעים ופירות לעולם, ולא מצד שלמטה כוח הכוכבים והמזלות, אז והאמין בה', התדבק למעלה ולא התדבק למטה, והאמין בה', ולא בכוכבים ומזלות, והאמין בה', שהבטיחו להרבות שכרו לעולם הבא, והאמין בה', במדרגה ההיא שנתנה לו, שממש יבוא לו זרע להוליד בעולם, ויחשבה לו צדקה, ויחשבה לו שאף על פי שהוא דין, כאילו היא רחמים המדרגה כה, דבר אחר ויחשבה לו צדקה, שקשר קשר העליון בתחתון לחברם ביחד^{לסי} בוא וראה הרי אמרו, אברהם מוליד אברם אינו מוליד, ואם תשאל הרי הוליד לישמעאל בעוד שהיה אברם, אבל זה הבן שהבטיחו הקדוש ברוך הוא, לא הוליד בעוד שהיה אברם, שהרי בעוד שהיה אברם הוליד למטה, כיון שנקרא אברהם ונכנס בברית אז הוליד למעלה^{לסי} ולפיכך אברם אינו מוליד בהתקשרות עליונה, אברהם מוליד כמו שאמרנו, והתקשר למעלה ביצחק.

זוהר חלק ג' פרשת בהעלותך - דף קמ"ח עמוד א'

ויחשבה לצדקה - מי החשיב למי

רבי זירא שאל לרבי אבא מה שכתוב: "וְהָאֵמֵן בְּה' וַיַּחֲשֹׁבֶהָ לוֹ צִדְקָה", אם הקדוש ברוך הוא חשבה לאברהם או אברהם להקדוש ברוך הוא, ואני שמעתי שהקדוש ברוך הוא חשבה לאברהם, ולא נתיישב בלבו, אמר לו כך ביארנו אבל לא כן הוא, בוא וראה ויחשבה, ויחשוב לו לא כתוב, אלא ויחשבה, אברהם ודאי חשבה להקדוש ברוך הוא, שלמדנו כתוב ויוצא אותו החוצה, אמר לו הקדוש ברוך הוא צא מאצטגנינות שלך, אין זה הדרך להבין שמי, אתה רואה ואני רואה, אברם אינו מוליד אברהם מוליד, מכאן ולהבא תשכיל בדרך אחר, כה יהיה זרעך, מה כה, היא כתר עשירי הקדוש של המלך, להבין בו שמו^{לסי} והוא כתר שדינים מתעוררים ממנו, ולמדנו כה יהיה זרעך, זרעך ממש, בשעה ההיא שמח אברהם להסתכל ולהבין שמו ולהתדבק בו, לפי שנתבשר בכ"ה, ואף על פי שדינים מתעוררים ממנה, חשבה אברהם לכתר ההוא אף על פי שהוא דין כאלו הוא רחמים, זה שכתוב ויחשבה, מה ויחשבה, [חשב לה] לכתר ההיא צדקה, [שהוא] רחמים^{לסי} אמר רבי

זיו הזוהר

סא. פירוש ויחשבה שהיה מכוון כוונות בכח המחשבה שלו על ספירת מלכות ספירה תתאה בחינת נוקבא שנקראת צדק לקשרה עם לו צדקה, היינו עם ספירת יסוד קשר של כל שאר הספירות בחינת דוכרא שנקרא צדקה, ועל ידי זה יהיה נשפע השפעות טובות לעולם הזה:

סו. שאז השיג הכח ליחד העולמות למעלה להולדת נשמות חדשות וגרם התקשרות ויחוד העולמות למעלה להמשיך נשמת יצחק:

סז. כי בהשגת ספירת המלכות נוכל להבין על ידה שמו, היינו כל העשר ספירות:

סח. כי ספירת מלכות נקראת צדק ודינים נתעוררים ממנה וצריכה להמתקת על ידי ספירת היסוד שנקרא צדקה בכח ה' הויות של חסדים, וכאשר נמחקים הדינים על ידי חסדים נעשה מזה רחמים:

יצחק כ"ה כתר העשירי היא, ונקרא צד"ק, ודינים מתעוררים ממנה, ואברהם אף על פי שידע שדינים מתעוררים ממנה, מן צד"ק הזו, הוא חשבה צדק"ה, שדינים אין מתעוררים ממנו, לפי שהוא רחמים.

זוהר חלק ב' פרשת יתרו - דף פ"ו עמוד א'

כיון שהאיש נימול נכנס בבריתו של הקב"ה

"והוא יהיה פרא אדם ידו בכל וגו'", למד רבי שמעון אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא קרא אותם אדם, שכתוב (יחזקאל ל"ד): **"וְאֶתְּן צֶאֱנִי צֶאֱן מֵרַעֲיָתִי אָדָם"**, אדם כי יקריב מכם קרבן לה', מה הטעם קרא אותם אדם, לפי שכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם, שכיון שאיש ישראל נימול נכנס בברית שכרת הקדוש ברוך הוא עם אברהם, שכתוב וה' ברך את אברהם בכל^ט וכתוב (מיכה ז'): **"חֶסֶד לְאַבְרָהָם"** והתחיל ליכנס בזה האדם^ע כיון שזוכה לקיים מצות התורה, נכנס בו בזה האדם, ונדבק בגופו של המלך, ואז נקרא אדם, ועל כן זרע ישראל נקרא אדם, בוא וראה כתוב בו בישמעאל והוא יהיה פרא אדם, פרא אדם ולא אדם, פרא אדם לפי שנימול, והתחלת של אדם הייתה בו, שכתוב וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהימולו את בשר ערלתו, כיון שנימול נכנס בהתחלה הזאת שנקראת **כ"ל**, זה שכתוב והוא יהיה פרא אדם, ולא אדם, ידו בכל, ידו בכל ודאי ולא יותר, לפי שלא קבל מצות התורה, התחלה הייתה בו בשביל שנימול, ולא נשתלם במצות התורה, אבל זרע ישראל שנשלמו בכל, נקראים אדם ממש, וכתוב (דברים ל"ב): **"כִּי חֵלֶק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ"**, בסוף המקרא מה כתוב, ועל פני כל אחיו ישכן, למדנו שכמה פנים לפניו יש לו להקדוש ברוך הוא, פנים מאירים ופנים שאין מאירים, פנים עליונים ופנים תחתונים, פנים רחוקים ופנים קרובים, פנים שמבפנים ופנים שמבחוץ, פנים של ימין ופנים של שמאל^{עא} **בא וראה אשריהם ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שדבוקים בפנים עליונים של המלך, באלה הפנים שהוא ושמו דבוקים בהם^{עב} וישראל ושמו אחד הם, ושאר עמים דבוקים באותן פנים הרחוקים, באותן פנים התחתונים, ולפיכך הם רחוקים מגופו של המלך, שהרי רואים אנו כל אותן המצרים קרוביו של ישמעאל, שכמה אחים וקרובים היו לו, וכולם היו בפנים התחתונים, באותן פנים הרחוקים, ובעבור אברהם כאשר נימול ישמעאל, זכה שישם מדורו וחלקו במקום השולט על כל אותן פנים הרחוקים והתחתונים, על כל אותן פנים של שאר העמים, זה שכתוב ידו בכל, ולפיכך ועל פני כל אחיו ישכן, כלומר ישום מדורו וחלקו למעלה מכלם, שתהיה ידו בכ"ל, השולטת על כל שאר פנים שלמטה, ולפיכך ועל פני כל**

זיו הזוהר

סט. פירוש בספירת יסוד שנקרא כ"ל:

ע. היינו הספירות של בחינת דוכרא כמש"כ ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה:

עא. כל זה רמז על ספירות העליונות, וימין ושמאל היינו חסד ודין:

עב. שמו היינו התורה עם תרי"ג מצות שספירת מלכות כלולה מהן, וזהו שאמרו חז"ל קוב"ה ואורייתא וישראל חד אינון:

אחיו ישכן ודאי, שלא זכו כמוהו, אמר ליה רבי חזקיה הרי למדנו גר כשנתגייר נקרא גר צדק ולא יותר, וכאן אומר מורי שידו בכל^ע אמר ליה רבי שמעון גר למדנו, ואין כן ישמעאל שאין הוא גר, בנו של אברהם היה, בן של קדוש היה, וכתוב בו בישמעאל הנה ברכתי אותו, כתוב כאן ברכתי אותו, וכתוב שם וה' ברך את אברהם בכל, ועל כן כתוב ידו בכל, ולפיכך כתוב ועל פני כל אחיו ישכן, שאם שאר קרוביו יתגייירו, יהיו נקראים גרי צדק ולא יותר, והוא יותר עליון מכלם.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ה עמוד א'

ביקש הקב"ה לגלות לאברהם כתר קדושה

וַיְהִי אֲבִרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתִשַׁע שָׁנִים וַיְרָא ה' אֶל אֲבִרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֵל שְׁדֵי הַתְּהִלָּה לְפָנַי וְהָיָה תָמִיד, מקרא זה יש לעיין בו והוא קשה בכמה אופנים, וכי עד עתה לא נתגלה הקדוש ברוך הוא לאברהם, אלא עתה כשהגיע לאותן ימים אז וירא ה' אל אברם ולא קודם, הרי כתוב ויאמר ה' אל אברם, וה' אמר אל אברם, ויאמר לאברם ידוע תדע, ועתה מונה מספר הימים, וכאשר מונה אותם כתוב וירא ה' אל אברם^ע משמע שעד עתה לא נתגלה עליו, ועוד שכתוב: **וְאֲבִרָם בֶּן תִּשְׁעִים וְתִשַׁע שָׁנָה**, בתחילה תשעים שנה ולבסוף תשע שנים^ע אלא כך למדנו, כל אותן הימים לא כתוב בו וירא, מה הטעם, אלא כל זמן שהיה ערל וסתום, לא נתגלה עליו הקדוש ברוך הוא כראוי, עתה נתגלה עליו כראוי, שכתוב וירא, מה הטעם, משום שבקש לגלות בו זה האות של כתר הקדוש, ועוד שבקש הקדוש ברוך הוא להוציא ממנו זרע קודש, והקדושה אינה שורה בעוד שהוא ערל בשר, אלא אמר עתה שהוא בן תשעים שנה ותשע שנים, והזמן קרוב הוא שיצא ממנו זרע קודש, יהיה הוא קדוש תחלה, ואחר כך יצא ממנו זרע קודש, לפיכך מונה מספר ימים כאן^ע ולא בכל אותן זמנים הראשונים, ועוד אומר תשעים שנה, כי כל ימים הראשונים לא היו שנים, אלא כשנה אחת, שלא היו ימיו ימים, עתה שהגיע לזה, הרי שנים, שנים הן ולא שנה^ע.

זיו הזוהר

עג. גר צדק נקרא על שם שנכנס בקדושת ספירת מלכות שנקראת צד"ק, וידו בכל היינו שיש לו אחיזה גם בספירת יסוד הגבוה יותר ונקרא כ"ל:
עד. פירוש מדקאמר וירא הזה באמצע הפסוק אחר מספר ימיו ולא בתחלת פסוק כמו בריש סדרא זו משמע מזה דמספר ימיו היא הסבה להתגלות הזאת:
עה. אין קושייתו מדוע יאמר במספר תשעים לשון יחיד שנה ובמספר תשע ל"ד שנים, כי כן הוא ע"פ דקדוק ל"ק, רק קושייתו מדוע מונה כאן מספר הגדול תחלה ואח"כ מספר הקטן והיל"ל כמו שכתוב ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן:
עו. בזה מתורץ דמספר הימים שפיר היתה הסבה להתגלות הזאת:
עז. בזה מתורץ המספר למה מונה מספר הגדול תחלה, כיון שבמספר הגדול שייך לומר שנה ובמספר הקטן שייך לומר שנים, מרמז בזה שכל ימיו הראשונים לא נחשבים לימים ואינן אלא כשנה אחת כיון

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ה עמוד א'

לאחר שנימול האדם יוצא מרשות הטומאה ונכנס תחת כנפי השכינה

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲנִי אֵל שְׂדֵי וגו'", מה הטעם שעד עתה לא אמר אני אל שדי, אלא כך למדנו, עשה הקדוש ברוך הוא כתרים תחתונים שאינם קדושים למטה, וכל שאינם נימולים יטמאו בהם ונרשמים בהם, ואיזה רושם יש בהם, שנראה בהם ש"ן דל"ת ולא יותר, ולפיכך נטמאים בהם ונדבקים בהם, לאחר שנימולים יוצאים מרשותם ונכנסים בכנפי השכינה, ונתגלה בהם אות יו"ד, רושם קדוש, אות ברית השלם, ונרשם בהם שדי, ונשתלמים בקיום שלם, ועל כן כתוב בזה אני אל שדי, התהלך לפני והיה תמים, שלם, שעתה חסר אתה, ברושם של ש"ן ודל"ת, המול עצמך ותהיה תמים ברושם אות יו"ד, ומי שנמצא ברושם הזה, ראוי להתברך בשם הזה, שכתוב (בראשית כ"ח): "וְאֵל שְׂדֵי יְבָרַךְ אֶתְךָ", מהו אל שדי, זה השם שהברכות יוצאות ממנו^[ע"ה] הוא השולט על כל כתרים התחתונים, ולכם מיראתו יראים ומזדעזעים, לפיכך מי שנימול, כל אותן שאינם קדושים מתרחקים ממנו ואין שולטים בו, ולא עוד אלא שאינו יורד לגיהנום, שכתוב (ישעי' ס'): "וְעַמְּךָ כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ", כל אלה הנימולים נקראים צדיקים, ולפיכך לעולם יירשו ארץ^[ע"ה] שאינו נוחל ארץ הזאת אלא מי שנקרא צדיק.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ו עמוד ב'

לאחר שנימול אברהם דבר עם הקב"ה על עמדו ולא נתיירא

"וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל פָּנָיו וגו'", אמר רבי שמעון מכאן נשמע שטרם שנימול היה נופל על פניו והקדוש ברוך הוא מדבר עמו, לאחר שנימול עמד על עמדו ולא נתיירא, אני הנה בריתי אתך, שמצא את עצמו מהול^[פ].

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"א

אחר שנימול אברהם נתווסף לשמו אות ה' - אברהם

"אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אֵתְךָ וגו'", ולא יקרא עוד את שמך אברהם והיה שמך אברהם, אמר רבי אבא בא וראה כיון שנימול אברהם יצא מן הערלה, ונכנס בברית הקדוש ונתעטר בעטרה הקדושה, ונכנס בהיסוד שהעולם עומד עליו, ואז נתקיים העולם בזכותו, לפי שכתוב (ירמי' ג'): "אֵם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקוֹת שָׁמַיִם וְאֶרֶץ לֹא שָׁמַתִּי".

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ב

שהיה ערל, ורק עתה שהגיע למצות מילה יחשבו לו מכאן ולהבא שנותיו לשנים:
ע. פירוש לזה העולם:

עט. ארץ היינו ארץ העליונה שנקראת עולם הבא, או שהכוונה על השכינה הקדושה שנקראת ג"כ ארץ:

פ. כאמרם ז"ל על הכתוב וכוונת עמו הברית שכביכול הקב"ה מל אותם:

זוהר תורה

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ג עמוד א'

בענין הנזכר לעיל

ומאי הטעם שלא קרא הקדוש ברוך הוא לאברם אברהם עד עתה, אלא כך ביארנו לפי שעד עתה לא היה נימול, **וכאשר נימול נתחבר באות ה' הזו** [פא] והשכינה שרתה עליו, ואז נקרא אברהם, וזהו שכתוב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, ולמדנו בה' בראם, ולמדנו באברהם, מה כוונתם, אלא זה חסד וזו השכינה [פב] והכול נתמשך יחד, ולא קשה העניין, כי זה וזה היו.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ג עמוד א'

הטעם שצריכים להכין כסא לאליהו הנביא זכור לטוב

"זאת בריתי אשר תשמרו וגו'" המול לכם כל זכר, אמר רבי אבא אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא בחר בהם מכל שאר העמים, ונתן להם אות הברית הזו, שכל מי שיש בו אות הזה אינו יורד לגיהנם, אם הוא שומר הברית כראוי, שאין מכניסו ברשות אחר, ואינו משקר בשמו של המלך, שכל מי שמשקר בזה כאילו משקר בשמו של הקדוש ברוך הוא, שכתוב (הושע ה'): **"בֵּה' בָּגְדוּ כִּי בָנִים זָרִים יִלְדוּ"**, עוד אמר רבי אבא בשעה שהאדם מביא בנו להכניסו בברית הזו, קורא הקדוש ברוך הוא לפמליא שלו ואומר, ראו מה בריה עושה בעולם, באותו שעה נזדמן אליהו ופורח העולם בד' פריחות ונזדמן שמה, **ועל כן למדנו שצריך האדם להכין כסא אחר לכבודו, ויאמר זה הכסא של אליהו, ואם אינו אומר כן אינו שורה שם, והוא עולה ומעיד לפני הקדוש ברוך הוא, בא וראה כתוב (מלכים א' י"ט): "מה לך פה אֵלֵיהוּ"**, והשיב קנא קנאתי לה' אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל וגו', אמר ליה חייך בכל מקום שזה הרושם הקדוש ירשמו אותו בני בבשרם, אתה תזדמן שמה, והפה שהעיד שישראל עזבו, הוא יעיד שישראל מקיימים ברית הזו, והרי למדנו על מה נענש אליהו לפני הקדוש ברוך הוא, על שאמר רכילות על בניו.

זהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף י"ד

בדם הברית זוכים להמתקת הדינים

"וּבֶן שְׁמֹנֶת יָמִים יְמוֹל לָכֶם כָּל זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם", אמר רבי שמעון זה האדם שהוליד בן נקשר בהשכינה, שהיא הפתח של כל פתחים העליונים, הפתח שנתקשר בהשם הקדוש [פא] ודם ההוא שיוצא מן הילד הנימול נשמר לפני הקדוש ברוך הוא, ובזמן שדינים מתעוררים

זיו הזוהר

פא. היינו ה"א אחרונה של השם הוי"ה ב"ה שורש מדת מלכות:

פב. היינו כח החסד מדתו של אברהם, בה"א בראם היינו בכח מדת המלכות, ועל יד שני כחות האלה נברא העולם כדי שיוכל להתקיים:

פג. זו מדת מלכות הכוללת תרי"ג מצות התורה שנקראת שם הקדוש כאמרם ז"ל שכל התורה שמותיו של הקב"ה:

בעולם, צופה הקדוש ברוך הוא בדם ההוא ומציל העולם, ולפיכך כתוב וכן שמנת ימים ימול לכם כל זכר, וכתוב (תהלים צ'): **"וְאֵם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה"**, והכול במשקל אחד עולה^[פ] ולמדנו שבדם ההוא זוכה העולם להמתקה בחסד, ונתקיימים כל העולמות, שכתוב: **"אֵם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי"**, ומי שזוכה לנטור לזה הברית כראוי, ואינו חוטא בו כל ימיו, נדבק בהם ביומם ולילה, בחסד בדין, שזוכה לשני עולמות, **עולם הזה ועולם הבא**, ועל כן נקרא אברהם תמים, שכתוב התהלך לפני והיה תמים, ומתי נקרא תמים, כאשר זכה בשניהם, ביומם ולילה, שכתוב (תהלים מ"ב): **"יוֹמָם יִצְוָה ה' חֲסִדוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירוֹ עַמִּי"**, ושניהם ירש אברהם, ולא נתקיים בו חסד בקיום שלם עד שנימול, כיון שנימול נתקיים בו, זוכה לשניהם ונקרא תמים.

זוהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ד עמוד א'

הנוטר הברית נשמה קדושה נקשרת בו

"וְהָיְתָה בְּרִיתִי בִּבְשָׁרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם", פתח ואמר כתוב (איוב י"ט): **"וּמִבְּשָׂרִי אֲחֻזָּה אֱלֹהִים"**, מה ומבשרי, ומעצמי צריך לומר אלא מבשרי ממש, ומה הוא, כמו שכתוב (ירמיה"א): **"וּבִשָּׂר קָדֵשׁ יַעֲבֹרוּ מֵעַלֶיךָ"**, וכתוב והייתה בריתי בבשרכם, שלמדנו בכל זמן שנרשם האדם בזה הרושם הקדוש של אות הזה, ממנו יכול לראות להקדוש ברוך הוא, ממנו ממש^[פ] ונשמה קדושה נקשרת בו, ואם אינו זוכה, שאינו נוטר זה האות, מה כתוב (איוב ד'): **"מִנְּשֻׁמַּת אֱלֹהִים יֵאָבְדוּ"**, שהרי הרושם של הקדוש ברוך הוא לא נשמר, ואם זוכה ונוטר בריתו, **השכינה אינה נפרדת ממנו, מתי מתקיימת בו, כאשר ישא אשה וזה האות יכנס במקומו** (דף צ"ה ע"א) למדנו כל מי שמקריב בנו לקרבן הזה, כאילו הקריב כל קרבנות העולם לפני הקדוש ברוך הוא, וכאילו בנה מזבח שלם לפניו, לפיכך צריך להכין מזבח מן כלי אחד מלא עפר, למול עליו זה הברית הקדוש, ונחשב לפני הקדוש ברוך הוא כאילו זבח עליו עולות וקרבנות צאן ובקר, וזאת חביב לו יותר מהכל, שכתוב (שמות כ'): **"מִזְבֵּחַ אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וּבִחֹת עָלָיו אֶת עֹלְתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ וְגו'**", בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך, מהו אזכיר את שמי, זו המילה שכתוב בה (תהלים כ"ה): **"סוֹד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם"**, וזהו מזבח אדמה בודאי כמו שנתבאר, אחריו מה כתוב, ואם מזבח אבנים תעשה לי, רמז לגר שנתגייר שהוא מעם קשה ערף וקשה לב, זה נקרא מזבח אבנים, לא תבנה אתהן גזית, מהו גזית, היינו שנצרך קודם להכניסו בעבודת הקדוש ברוך הוא, ולא ימול אותו עד שישכח העבודה זרה שעבד עד עתה, ויסור ממנו קשיות הלב, ואם נימול בלתי הסתר ממנו קשיות הלב ההיא, שיבקש ליכנס בעבודה הקדושה של הקדוש ברוך הוא, הרי

זיו הזוהר

פד. פירוש זה רמז כי לבעבור השמנת ימים היינו מדה השמינית שנקראת בינה דמינה גבורות ודינין מתערין ימול לכם כל זכר, ובזכות זה יומתקו הגבורות והדינין:
פה. פירוש שעל יד המילה יתעלה למדרגה גדולה במה שיזכה לנשמה קדושה, ועל ידי זה יהיה בכח להשיג גדלות הבורא:

הוא כמו אבן הנפסל, שגוזרים אותו מצד זה ומצד זה ונשאר אבן כבתחילה, לפיכך לא תבנה אתהן גזית, כי הוא יישאר בקשיותו, כי חרבך הנפת עליה ותחלליה, כלומר זו המילה שנימול לא תיטיב לו, לפיכך אשרי חלקו של זה המקריב קרבן הזה בשמחה ברצון לפני הקדוש ברוך הוא.

זהר חלק א' פרשת לך לך - דף צ"ד

בשעת הברית פותחים ואומרים "אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך"

ועל זה כתוב אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך וגו', כי מי שמקריב את בנו כמו קרבן בהמילה לפני הקדוש ברוך הוא, רצון הקדוש ברוך הוא בקרבן זה, יבחר בו ויקרבו וישים מדורו בשני היכלות, ונקשר לזה ולזה^[פ] שאלו השנים נקשרים ביחד, ככתוב ישכון חצריך, חצריך ודאי שנים, לפיכך חסידים הראשונים וזקנים שבכאן, כשמקריבין בניהם לקרבן זה, פותחים ואומרים אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך, והעומדים שם אומרים, נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך, אחר כך מברך אשר קב"ו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו, והעומדים שם אומרים, כשם שהכנסתו לברית כן תכניסנו לתורה ולחופה ולמעשים טובים.

זהר חלק א' פרשת וארא - דף לב עמוד א'

וי על זמן ההיא שילדה הגר את ישמעאל

"וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל הָאֱלֹהִים לוֹ יִשְׁמָעֵאל יְחִיָּה לְפָנַי", נאנח רבי חייא ובכה, פתח ואמר ותהי שרי עקרה אין לה ולד, וי על זה, וי על זמן ההוא שילדה הגר את ישמעאל, אמר לו רבי יוסי ולמה, הרי ילדה שרה אחר כך והיה לה בן גזע קדוש, אמר לו אתה רואה ואני רואה, וכך שמעתי מפיו של רבי שמעון העניין ועל זה אני בוכה, וי על זמן ההוא, שלפי ששרה נתעכבה כתוב, ותאמר שרי אל אברהם וגו' בוא נא אל שפחתי וגו', ומפני זה עמדה השעה להגר לרשת לשרה גבירתה, והיה לה בן מאברהם, ואברהם אמר לו ישמעאל יחיה לפניך, ואף על פי שהקדוש ברוך הוא היה מבשר לו על יצחק, התדבק אברהם בישמעאל, עד שהקדוש ברוך הוא השיבו ולישמעאל שמעתך וגו', אחר כך נימול וכנס בברית הקדוש עד שלא יצא יצחק לעולם, ובוא וראה ארבע מאה שנים עמד השר ההוא של בני ישמעאל ובקש לפני הקדוש ברוך הוא, ואמר לו מי שנימול היש לו חלק בשמך, אמר לו הן, אמר לו והרי ישמעאל שנימול מפני מה אין לו חלק בך כמו יצחק, אמר לו יצחק נימול כראוי וכתיקונו^[פ] וזה אינו כן, ולא עוד אלא שאלו נדבקים בי כראוי לשמנה

וזהו הזוהר

פו. פירוש בגן עדן שלמטה ובגן עדן שלמעלה:

פז. יצחק נימול במילה ופריעה לח' ימים, וישמעאל נימול בן י"ג שנה ואחר חיתוך הערלה קפץ ממקומו ולא הניח לעשות בו פריעה, וכן הישמעאלים שעושים המילה היא לאחר כמה שנים ובלתי פריעה:

ימים, ואלה רחוקים ממני עד כמה ימים, אמר לו אף על פי כן כיון שנימול, האם לא יהיה לו שכר טוב בעבור זה, וי על זמן ההוא שנולד ישמעאל בעולם ונימול, מה עשה הקדוש ברוך הוא, הרחיק לבני ישמעאל מדבקות העליונה, ונתן להם חלק למטה בארץ הקדושה, בעבור מילה ההיא שבהם, ועתידים בני ישמעאל לשלוט בארץ הקדושה כשהוא ריקם מהכל זמן רב, כמו שהמילה שלהם ריקנית בלי שלימות, והם יעכבו לבני ישראל מלשוב למקומם, עד שתכלה זכות ההיא של בני ישמעאל, ועתידים בני ישמעאל לעורר מלחמות חזקות בעולם, ויתאספו בני אדום עליהם ויתגרו מלחמה בהם, אחת על הים, ואחת על היבשה, ואחת סמוך לירושלים, וישלטו אלה באלה, וארץ הקדושה לא תימסר לבני אדום, בזמן ההוא יתעורר עם אחד מסוף העולם על רומא הרשעה, ויתגר בה מלחמה שלשה ירחים, ויתאספו שמה עמים ויפלו בידיהם, עד שיתאספו כל בני אדום עליה מכל קצווי ארץ, ואז יתעורר הקדוש ברוך הוא עליהם, זה שכתוב (ישעי' ל"ד): **"כִּי זִבְחָהּ לַה' בְּבִצְרָהּ וגו'",** ואחר כך מה כתוב, לאחוז בכנפות הארץ וגו', ויכרית לבני ישמעאל ממנה, וישבר כל השרים שלהם למעלה, ולא ישאר שר למעלה על אומות העולם, אלא השר של ישראל בלבדו, ועל זמן ההוא כתוב (צפניה ג'): **"כִּי אֶזְאָה־פָּנָי אֶל עַמִּים שָׁפָה בְרוּרָה לְקֹרֵא כָּל־בָּשָׂם ה' לַעֲבֹדוֹ שָׂכָם אֶחָד",** וכתוב ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

ספר
הזוהר
הקדוש

מקום
עב לזוהר הקדוש
ובו:
ספר הזוהר
זוהר חדש
תקנו הזוהר
*

המחלק
ל-960 קומטרס
(2-32 ק"מ)

כרך א'
חובות
1-30

מן המקדש הזוהר (ח"א דף א.)
עד: פרישת בראשית (ח"א דף ק"א)
* * *

לזוהר ארבע:
א תשירי-י"ב ששיר
השיר יל עניי
שש א': ת-שירי-ל השון

1

עמותת "גן עדן התחתון" נתיסדה למען פדוּת השבינה הקדושה, ופועלת ללא מטרות רווח ללא ועיקר (מלכוד). אשר שמה לעצמה מטרה להקדיש את למען פדוּת השבינה הקדושה והתחתון חשיבותו בכל הערכים האחרים וליבול גידות קשות מעם שישאל. מנהגות שמה ובנו אליה הנביא והתנבי"א ויזכיר.

אחינו קיריסא אנו השתדלו לתרום ולסייע בכל יכולתנו.

כל תרומה, ואפילו הקטנה ביותר, מסייעת לכל עם שישאל להיצב בידו, הקיריסא והבעיות ולרבות להנאולה השלימה לקרוב בחימים.

3 דובים לתרומה:

באמצעות כל סוגי גרסיה
המשרתי בטלפון 054-8-433385.

בתקופה לבג אנו: 199
מספר חשבונית 409-54564
קוד המס 4-7655

בשליחת המכתב לפקודת "גן עדן התחתון" (למטוב כלבד) רחוב תמ"ש לביש 24/8 מרת ביש שמט.

מפעל החזרה העולמי
שע"י עמותת "גן עדן התחתון"

רחוב בחל לביש 24/8 מרת ביש שמט
טלפון 054-8436784
מקס: 02-995-1300

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי שְׂתִתְקַיֵּם בְּנוֹ עֲתֵה מִקְרָא שְׁכָנוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי כַּסִּיתִיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּחָם וּלְתַקֵּן הַרְיוֹסוֹת וְחֲרָבוֹת הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שָׁעַל מְכוֹנוֹ יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָהּ וְקַיִם בְּנוֹ מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָנוֹב "וְהָיָה אֹרֹךְ הַלְבָנָה כְּאֹרֹךְ הַחֲמָה וְאֹרֹךְ הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַע עֲתִים כְּאֹרֹךְ שְׁבַע עֲתֵים הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁב"י הַקְדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזַיְהוּ, יַעֲמֹד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ כְּרָצוֹנוֹ וְכְרָצוֹן יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתֵנוּ עֲסוּקִים בַּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל יָדָהּ תִּתְקַרֵּב הַגָּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מִהֲרָה תִצְמִיחַ, לְעַלְוֵי שְׂכִינַת עֲזִיזָנוּ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָנוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹרֹךְ", וְיִזְרַח עֲלֵינוּ אֹרֹךְ ה', בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, אֲמֵן נֶצַח סֶלָה וְעַד.

(נֶסֶח הַתַּפִּלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ הַשֵּׁם אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי שְׂתִתְקַיֵּם לְלִמּוּד וְלַהֲגוֹת בְּסֵפֶר הַקְדוּשׁ הַזֶּה זִיכְרָה עֲלֵיכָא, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְדוּשִׁים שֶׁלְּמִדְנוּ תוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וּלְזִרְעֵנוּ וְנִזְכֶּה לְהַבְטָחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נט), כ-בא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִּי פֶשַׁע בִּיעֲקֹב נָאָם ה'. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךְ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךְ אֲמַר ה' מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּים בְּנוֹ הַנְּבִיאָה (יִשְׁעִיָּה נא, טז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי כַּסִּיתִיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וּלְאֲמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. וּבִרְכַּת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהֵימְנָא תִתְגַּלָּה בְּמִהֲרָה דִּידֶךָ, ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוֹ אֵל נִכְר, וְרֹאֵי עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישְׁוּעָתָךְ בְּאַמֶּת בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אֲמֵן וְאֲמֵן.

(סידור ה')

אֶלְהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוֹ רָצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבִתְחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכֵנוּ, וְהִשָּׁב כְּהֻנִּים לְעַבְדֶּיךָם וְלוֹיִים לְדוּכְנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנֻיָּהֶם. וּמִלְּאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֵת ה' לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן. (סי"ת)

זוהר תורה

אלפי אלפים בעלי תשובה על ידי הצדיק מזכה הרבים הגדול רבי אמנון יצחק שליט"א, כיצד???

נח החזרה בתשובה של הרב אמנון יצחק שליט"א
על ידי הספר הנפלא משני הבעלי תשובה בעיר קראקא
שהאכילו עשרות כושים וכלות וטרפות חלב ודם רח"ל,
בזמן המגלה עמקות זי"ע

ב"ה, מוצאי שבת קודש
לסדר "ידבר נא עבדך דבר באזני אדני",
טבת תשע"א

לכבוד הרה"צ האדמו"ר מהאלמין שליט"א.

בראשית דרכי אני רוצה להביע לך תודה גדולה מאד על שנתתם לי ספרים על הזהר הקדוש והתיקוני
זהר והקסם זהר הימים 6 כרכים בחנם, ואני לומד ב"ה בזה כמו שנאיתי שהבאת מרבנו רבי נחמן מברסלב
זי"ע"א שאומר שצריך לגמור כל שנה, והלואי שאזכה לגמור כל שנה את הזהר הקדוש.

שמעתי שאדם הדפסתם הספר ממעשה בעל התשובה בעיר קראקא, לפני הרבה שנים, והדפשה
הראשונה ששמעתי מהצדיק הגאון הקדוש מזכה הרבים מהגדולים בעולם ה"ה רבנו אמנון יצחק
שליט"א, שאמר שהספר של הספור של המגלה עמקות בעיר קראקא איך ששני יתומים מכרו נבלות
וטכרפות עשרות שנים.... הצדיק הזה רבי אמנון יצחק שליט"א כשקרא את הספר הזה של שני הבעלי
תשובה בזמן של ה"מגלה עמקות" זי"ע"א הספור הזה "קירב אותו ליהדות"!!!!

ועכשו אין הספר תחת ידי, על כן אני מבקש אם יש לכבודו עתק מזה הייתי רוצה לקנות את הספר
הזה בכסף מלא, ואני הייתי מציץ עצה מאד טובה, כי אני חושב, וזה בנדיא אמת, שהיתומים האלו היו
בעלי תשובה גדולים מאד, וממילא נשאר הכוח שלהם שאנחנו גם כן יכולים להיות חוזרי בתשובה,
ולהתקרב ולהתחזק באמת להקב"ה, וכפי ששמעתי בעצמי מהצדיק רבי אמנון יצחק שליט"א

שהוא התקרב ליהדות וחזר בתשובה על ידי הספר הקדוש הזה, ולא רק שהוא חזר בתשובה
אלא החזיר בתשובה וקירב נשמות נדחות לעם ישראל בלי גבול, מזה אנחנו
רואים שהספר הזה יש לו כוח עצום מאד שאי אפשר לכתב את הכוח
הזה. אז הייתי מציץ שכבודו שליט"א, כמו שהוא מדפיס אלפי אלפים
ספרים על הזהר הקדוש כמו "אור הזהר" "גדולי ישראל והזהר" ו"ערכה
של שעה", שידפיס הספר הזה הספור בעיר קראקא איך שהיתומים
עשו תשובה, וזה בנדיא יעזר לכל עם ישראל שיחזרו בתשובה [כמו
שנתיי אני להיות בעל תשובה כבר לפני 20 שנה].

נתאר לכבודו, אם הספר הזה עשה צדיק בזה גדול כמו רבי
אמנון יצחק שליט"א, שהכוח שלו עצום מאד, זאת אומרת שמהפסד
הזה יכול להיות עוד אלפים כאלו כמו הרב אמנון יצחק שליט"א, וכל
עם ישראל יחזרו תוך בתשובה שלמה - ומיד נגאל ברחמים.

ואברך את רבנו האדמו"ר מהאלמין שליט"א שהשם יתברך
יתן לו רפואה שלמה ואריכות ימים ושנים טובים בבריאות
איתנה ונהנא מעליא שיזכה להמשיך לעבודת השם לשם
שמים אמת, ולקרב את כל עם ישראל להקב"ה. ונזכה כל עם
ישראל לקבל פני משיח צדקנו ובגן בית מקדשינו, ויתחזקה
עינינו בשמחה זו, בב"א.

ראובן בלאא

זהר תורה

